

mellem

linjerne

Herning
Bibliotekerne
- tid til dig

INDHOLD

mellem linjerne

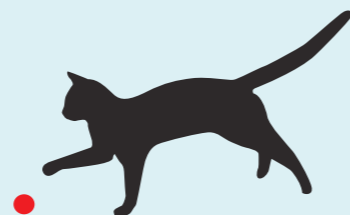
Bogmagasin af unge til unge
Nr. 2

Temaet for novellerne i magasinet er modsætninger.

Modsætninger mellem søskende, mellem liv og død, mellem mennesker. Mennesker har altid brugt modsætninger til at skabe struktur på: når man bestemmer, at noget f.eks. er godt, skaber man samtidig modsætningen ondt. Blandt de helt store modsætningspar er natur og kultur, liv og død, godt og ondt, lys og mørke, mand og kvinde, sjæl og legeme. Måske du kan genkende dem i novellerne? God læselyst!

1. udgave 2023

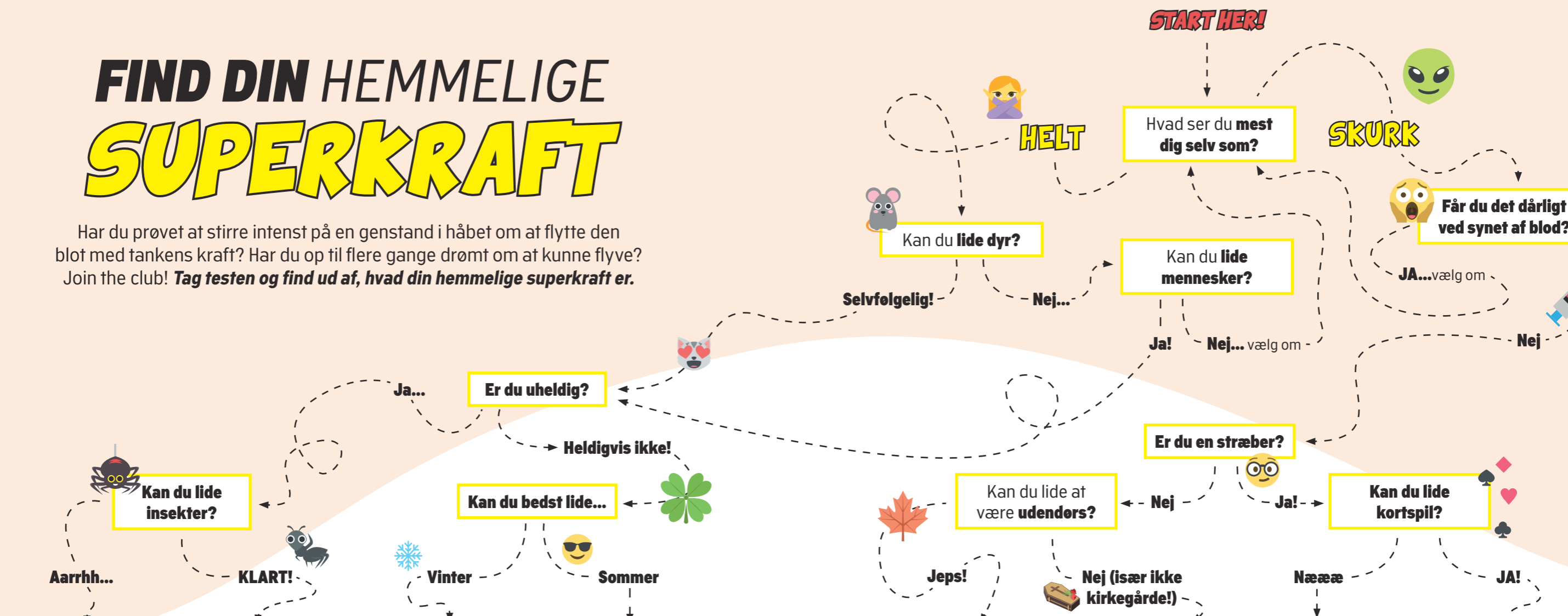
Udgivet af **Herning Bibliotekerne**, Østergade 8 7400 Herning
Magasinredaktør **Emilie Winther Jensen** bibewj@herning.dk
Skrivere og redaktion **Maria, Alberte, Katrine, Sofie, Una, Kristina, Leonora, Freja** og **Eya**
Illustration s. 16-17 **Leonora** og **Eya**
Layout **Dorte Holst** holst_dorte@hotmail.com
Tryk **Trykstuen**, Platanvej 8-10 7400 Herning

s. 4	Test	s. 29	Novelle
	Find din hemmelige superkraft		Rød dronning
s. 6	Novelle	s. 32	Mellem linjerne bag kulissen
	Shane-ørkenens hemmelighed		
s. 9	Redaktionen anmelder	s. 34	Novelle
	"Nick & Charlie" og "Denne vinter"		En unik kombination
s. 10	Din guide til A03	s. 36	Redaktionen anmelder
			"Den røde enkes løfte"
s. 12	Novelle	s. 37	Den ultimative bucketlist for bogelskere
	Den anden side		
s. 15	Redaktionen anmelder	s. 38	Novelle
	"Elverfolket"		At give slip
s. 16	Tegneserie	s. 40	Redaktionen anmelder
	Ønsket		"The Inheritance Games" og "The Hawthorne Legacy"
s. 18	Novelle	s. 41	Book Bento
	De modsatte verdener		
s. 20	Litterært horoskop	s. 42	Novelle
			Havets frihed
s. 24	Novelle	s. 44	Kryds og tværs
	Månen skinner klart om natten		
s. 26	Q&A med Julie Midtgaard	s. 46	Mød redaktionen
s. 28	Redaktionen anmelder		
	"Elementlommen"		

FIND DIN HEMMELIGE SUPERKRAFT

Har du prøvet at stirre intenst på en genstand i håbet om at flytte den blot med tankens kraft? Har du op til flere gange drømt om at kunne flyve? Join the club! **Tag testen og find ud af, hvad din hemmelige superkraft er.**

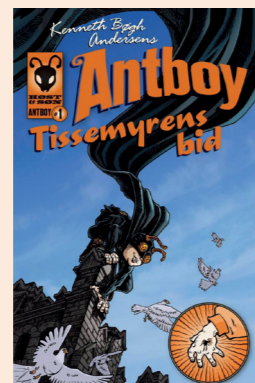

SUPERSTYRKE (OG BLÅ HUD)
Ligesom Beast fra tegneserien X-Men er din hemmelige superkraft, at du kan forvandle dig til et (blåt) væsen med superstyrke samt kæmpestore hænder og fødder. Derudover er Beast også superklog og har smag for fine vine og klassisk musik.

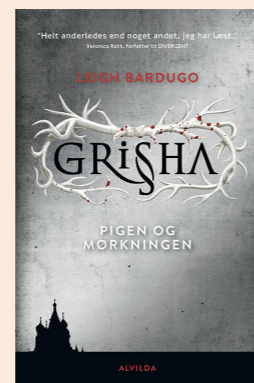
Beast #2
af Roger Cruz og Wellington Diaz
Marvel Comics, 1997

TISSEMYRE-KRÆFTER
Det lyder måske ikke som en superkraft, men i stil med drengen i "Antboy - Tissemyrens bid" har du samme evner som en tissemyre! Disse særlige kræfter inkluderer styrke, giftigt tisse og et talent for at trodse tyngdekraften og kravle op ad vægge.

Tissemyrens bid
af Kenneth Bøgh Andersen
Høst & Søn, 2011

LYSKRÆFTER
Som en ægte helt kan du lig Alina Starkov fra "Grisha" fremmane lysets kræfter som en Solhelgen og drive mørket væk. Måske du - ligesom Alina - i løbet af de næste par år opdager helt nye kræfter, du ikke vidste, du havde?

Pigen og mørkningen
af Leigh Bardugo
Forlaget Alvilda, 2016

ILDKRÆFTER
I bogen "Elementprøven" kan *sikstere* (magikere) kontrollere ét eller flere elementer, og akkurat som Nøks fra bogen mestrer du ildens kraft. Nøks er en kraftfuld sikster, der kan skabe alt fra svag varme til et kæmpe flammehav! Men pas på - ild kan også være svært at kontrollere...

Elementprøven
af Julie Midtgaard
Tellerup, 2021

HAVENISSE-KRÆFTER
Thalia fra "Eventyrhuset" er en vaskeægte havenisse - og det samme er du! Havenissekræfter inkluderer en forkærlighed for skovle, evnen til at gro et langt imponerende skæg og et til tider voldsomt temperament.

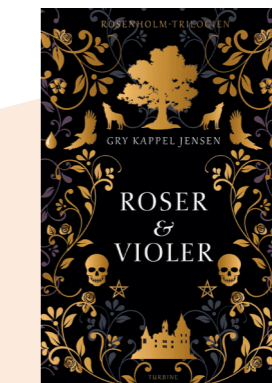
Eventyrhuset
af TJ Klune
Forlaget Memoris, 2021

ROTTEHAM-SKIFTER
Din hemmelige superkraft er, at du kan hamskifte - til en rotte. Peter Pettigrew fra "Harry Potter"-bøgerne er en Animagus, der kan forvandle sig til en rotte. Denne superkraft er særlig nyttig, hvis du kommer ud for en situation, hvor du skal fælle din egen død.

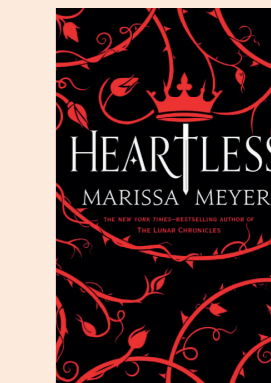
Harry Potter og fangen fra Azkaban
af J. K. Rowling
Gyldendal, 2015 (1999)

BLODMAGI
Du kan bruge blodets kraft til at udrette store magiske bedrifter. Selvom blodmagi måske lyder som en ond kraft, så behøver man altså ikke altid bruge den til ondsksfulde gerninger. Bare spørg Malou fra "Roser & violer!"

Roser & violer
af Gry Kappel Jensen
Turbine, 2019

HALSHUGNING
Du kender nok dronningen fra "Alice i Eventyrland", men vidste du, at hun har sin egen historie i bogen "Heartless"? Din hemmelige kraft er den samme som hendes: at være exceptionelt god til halshugning. Heldigvis er hun også virkelig god til at bage, så vi anbefaler, at du fokuserer på dét talent.

Heartless
af Marissa Meyer
Feiwel & Friends, 2016

Shane-ørkenens hemmelighed

af Katrine, 14 år

Slutningen

Det burde have været mig. Det var de eneste ord, jeg kunne tænke. De for gennem mit hoved og skabte et ekko, kun jeg kunne høre. Vinden og sneen piskede så hårdt i mit ansigt, at jeg sikkert ville få en skramme eller to. Jeg kunne tydeligt mærke på Kays puls, at han havde brug for en pause, og tårerne fra tidligere var næsten frosset til is på mine kinder, men vi kunne ikke stoppe. Vi var nødt til at fortsætte.

Mit blik var sløret, og vinden hylede så højt i mine ører, at jeg hverken ville kunne se eller høre, hvis nogen kom efter os nu. Men det ville de heller ikke. Det var direkte idiotisk at følge os her, hvor de ville være så godt som dødsdømte. Vi var så godt som dødsdømte.

Jeg kunne mærke Kays skæl under mine hænder og varmen, der buldrede under den hårde overflade. Hans hjerte havde en fast puls, og man skulle ikke tro, at han var i færd med at flyve for sit liv. Hans store flagermusvinger strakte sig sikkert, som om han havde gjort det her hele sit liv og ikke blot få timer. Jeg forsøgte at lade være med at smile over ironien i det.

"Kay!" Jeg måtte råbe for at overdøve vinden. "Jeg... jeg er ked af det. Det hele."

Han sagde ikke noget. Ikke at han kunne sige noget længere, men jeg havde håbet på et eller andet. En eller anden form for reaktion.

"Jeg ved godt, at det alt sammen er min skyld, og der er intet, jeg kan gøre for at gøre det godt igen..." Kay sænkede langsomt farten. Ikke meget. De fleste ville nok ikke have lagt mærke til det, men jeg skyndte mig at fortsætte i håbet om, at det var et tegn på, at han ville lytte.

"Jeg er så ked af det hele, jeg vidste ikke..." min stemme døde ud.

Vinden omkring os blev svagere, og jeg kunne mærke de små snefnug lande blidt på min næse, hvilket var en kontrast til deres tidligere piskeslag. Kay vidste godt, at det selv her ikke var sikkert at stoppe, men alligevel sagtnede han farten yderligere. Hans vinger rystede en anelse under vægten af vores kroppe.

"Undskyld, Kay."

Endelig overmandede tårerne mig, og jeg brød i gråd igen. Vi fløj stille i noget tid. Jeg ved ikke, hvor længe vi fortsatte sådan, og det var egentligt også ligegyldigt. Tankerne snurrede i mit hoved, og i bare et øjeblik lod jeg dem overtage mig og mærkede det hele på én gang.

Jeg lagde mig ned på Kays ryg. Intet føltes roligt ved at flyve over Shane-ørkenen, men for første gang i lang tid behøvede jeg ikke tænke på fremtiden, prøvelser eller noget andet.

I bare et øjeblik kunne jeg bilde mig selv ind, at jeg kunne glemme det. Men det var en løgn. Jeg kunne ikke glemme det. *Det ville de aldrig give mig lov til.*

Jeg lukkede øjnene og kunne ikke lade være med at se det for mig. Knoglerne der voksede og fik huden til at sprænge, den glimtende skæl der langsomt overdækkede ansigtet, og vingerne der blev skubbet ud af ryggen. Skriget var den eneste lyd, jeg kunne huske, og hver gang min hjerne genspillede lyden, kunne jeg kun høre den tydelige bebrejdelse. *Det er din skyld.* Jeg blev svimmel og satte mig op. *Det burde have været mig.*

Begyndelsen

Min mor havde været ovenud stolt, da hun havde opdaget den store røde konvolut i vores postkasse. Det var en ære at være inviteret til optagelsesprøverne. Som søn af en drageavler havde jeg selvfølgelig ikke forventet andet, men selvom min mor havde trænet mig, siden jeg var to, og selvom jeg beherskede den dobbelte halesalto uden hjælp, virkede hun alligevel oprigtigt overrasket. Hun havde strålet flere uger efter og havde trukket mig ud af sengen og op på drageryggen så tidligt, at selv de helt små drager ikke var begyndt at pibe endnu. Træningen kunne ikke begynde et sekund for tidligt. Hun havde stolt fortalt, hvordan hendes pragtfulde drager udgjorde størstedelen af Drageakademiets stalde.

"Jeg er den eneste rigtige drageavler på hele denne side af Shane-ørkenen," havde hun proklameret en dag ved bordet. "Jeg ved ærligt talt ikke, hvor de får de andre sølle drager fra, men de er altid så små. Du kan kende en af vores på dens størrelse."

Jeg måtte undertrykke lysten til at skribe af glæde i undervisningen de sidste par uger af året udelukkende ved tanken om, at

jeg ikke behøvede at komme tilbage efter vinterferien. Selv hvis jeg ikke kom ind på Drageakademiet, tilbød de alligevel helårspraktik i staldene til de afviste, så jeg ville ikke behøve at vende tilbage.

15 håbefulde aspiranter og 10 pladser på skolen. Jeg var så godt som inde, og det store røde brev var min adgangsbillet til et liv med vinden i håret og skæl under fingrene. Dengang havde det været min største drøm at være den første drageridder til at nå den anden side af Shane-ørkenen.

Det er sjovt, hvordan tid fungerer.

Slutningen

Jeg gennemlevede det skæbnesvangre øjeblik igen og igen. Sejren. Jeg havde cirklet rundt og lavet alverdens sejrdsdansen i luften. Jeg havde følt mig fri og klar til alting. Jeg havde slået Kay i den sidste kamp og var nu nummer et på ranglisten.

Jeg havde egentlig ikke behøvet at besejre ham. Selv hvis jeg ikke havde vundet den sidste kamp og smidt Kay ud af top ti, havde jeg stadig haft min plads på Drageakademiet. Men jeg ville være nummer et. Jeg ville bevise over for alle, at jeg var den bedste, at jeg fortjente min plads på akademiet, at jeg ikke kun var blevet udvalgt på grund af min mor. Det føltes som et andet liv og ikke blot et par timer siden.

Jeg så mig selv for mit indre blik, som jeg cirkede rundt på himlen. Og så var det, som om noget løsnede sig i mig, og jeg begyndte at grine. Jeg kunne mærke Kays uro over mit pludselige skift i humør, og selv i mine egne ører lød grinet en anelse hysterisk.

Men i dét øjeblik var jeg ligeglad. Jeg grinte af det hele, fordi intet af det betød noget mere. Jeg grinte af min skøre iver efter at vise dem, at jeg var den bedste drageridder i landet, og jeg grinte af mit skadefro smil, da jeg slog Kay ud af kampen om en plads på skolen.

Nu mærkede jeg hans skæl under mine fingre, og jeg kunne ikke lade være med at tænke på, hvor meget mere han fortjente. Han burde trives i luften, nyde vinden mod sin glatte pande, præcis som jeg gjorde nu. I stedet gjorde hvert bask med vingerne ondt på ham.

Jeg havde – selvfølgelig – trænet i hvert frie øjeblik, jeg havde, indtil min sidste prøvelse, og jeg havde – selvfølgelig – vundet. Det eneste, jeg ikke havde forberedt mig på, var det efterfølgende skrig, jeg havde hørt fra Kays værelse. Jeg var lige kommet op på mit eget værelse, da jeg hørte det. Det var højt og skingert, som negle mod glas. Jeg havde skyndt mig ind til ham, uvidende om hvad der ventede mig.

Det eneste, jeg på det tidspunkt havde vidst om de elever, der ikke kom ind, havde været, at de fik et tilbud om helårspraktik i staldene. Det, jeg ikke havde vidst, var, hvad de helt præcis lavede i staldene.

Så snart jeg havde smækket døren op til hans værelse, havde jeg set det. Transformationen fra dreng til drage, menneske til dyr. Jeg havde tidligere hørt et kor af lignende skrig, der blev til brøl, og pludselig blev alt lysende klart for mig. Med kun en enkelt drageavler på hele denne side af Shane-ørkenen, måtte Drageakademiet skaffe deres drager selv.

Jeg havde været ude af stand til at gøre noget for at stoppe den skrækkelige forvandling, så i stedet havde jeg stået som frosset til stedet og stirret på Kay. Først flere minutter senere da jeg hørte lyden af fodtrin, der nærmede sig, blev jeg revet ud af min trance, og det gik op for mig, at jeg måtte gøre noget. Akademiet ville aldrig lade mig slippe væk, hvis de vidste, at jeg bar på deres dybeste hemmelighed.

Jeg havde kigget febrilsk rundt efter en udgang, men mine øjne blev ved med at vende tilbage til Kay. Det var den eneste udvej. Jeg hoppede op på den nyligt forvandlede drages ryg.

Jeg grinte ikke længere, men spejdede bare tomt ud over Shane-ørkenens nådesløse landskab. Det frosne underlag og de høje brøl i det fjerne var ingenting sammenlignet med frygten for at bruge resten af mine dage som en drage.

"De har vel vundet på en måde." Jeg gav Kay et lille klap på ryggen. "Så længe vi er her, vil ingen vide noget. Det vil være en hemmelighed mellem dig, mig og Shane-ørkenen." Jeg lukkede øjnene og prøvede at tænke mig mod varmere steder. Men kun fem ord for gennem mit hoved.

Det burde have været mig.

Redaktionen anmelder

Freja anmelder "Nick og Charlie"

Hvad handler bogen om?

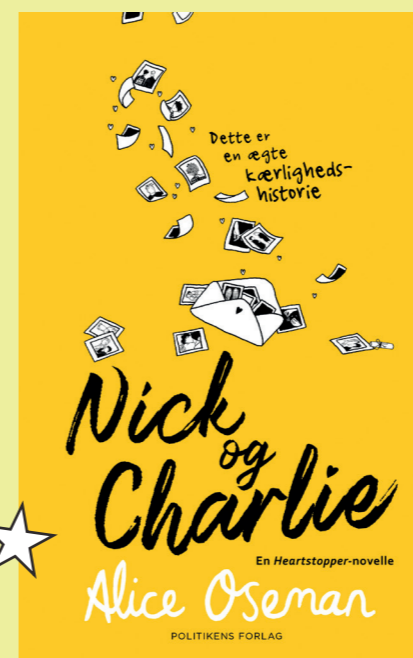
Bogen handler om Nick og Charlie fra den populære serie "Heartstopper". I denne bog gennemgår det uadskillelige par en svær periode i deres forhold, fordi Nick skal på universitetet. Charlie føler, at deres forhold ikke holder, når Nick rejser efter sommeren. Men hvad sker der så? Ender de sammen igen?

Det blev jeg overrasket over...

Jeg blev overrasket over, hvor trist bogen var. Da jeg læste den, havde jeg ikke regnet med, hvor trist den ville være, og hvor meget karaktererne Nick og Charlie ville holde sig væk fra hinanden.

Læs bogen hvis...

Du er 12+ og allerede er totalt *in love with* Nick og Charlie. Du bør nok også have læst serien "Heartstopper", inden du læser denne bog. Bogen er ret sukkersød, men alligevel også trist, så hvis du kan lide det, vil jeg helt bestemt også anbefale den.

Nick og Charlie
af Alice Oseman
Politikens Forlag, 2022

Una anmelder "Denne vinter"

Hvad handler bogen om?

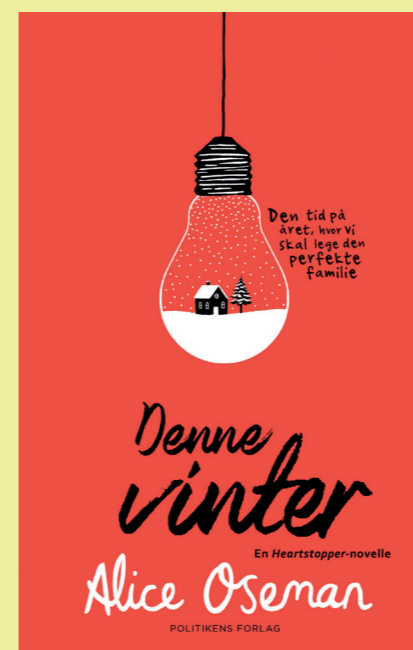
"Denne vinter" handler om Tori, der er Charlies søster. Charlie har en spiseforstyrrelse og en kæreste, der hedder Nick. Det bliver heller ikke ligefrem lettere for ham med en familie, som ikke helt forstår ham, men Tori har tænkt sig at hjælpe ham, så godt hun kan.

Hvad var overraskende ved bogen?

Hvor meget dem, der står Charlie nær, faktisk prøver at hjælpe ham, og hvor godt forfatteren beskriver ting, der sker ud fra de forskellige karakterers synsvinkler.

Læs bogen hvis...

Er fan af "Heartstopper", vil have noget at relatere til, er 12+ eller bare vil læse en god bog.

Denne vinter
af Alice Oseman
Politikens Forlag, 2022

Freja

Una

DIN GUIDE TIL A03

Måske har du hørt om Wattpad før, som er en populær platform for unge, der kan lide fanfiction (eller måske lærte du om den i sidste nummer af "Mellem linjerne"?). Men vidste du, at der også findes andre steder at læse og skrive fanfiction? Denne artikel giver dig en kort introduktion til siden A03, der er et alternativ til Wattpad.

HVAD ER DET?

A03 (som står for The Archive of Our Own) er en populær læse- og skriveplatform for unge over 13 år. Det er en hjemmeside, der er drevet af fans til fans, og der ligger over 10 millioner (!) fanskrevne værker på A03. Hjemmesiden har over 5 millioner brugere, som enten læser andres værker eller skriver deres egne.

A03 er nemlig et sted, hvor du kan dele din egen historie med folk. Måske er det faktisk et sted, hvor du kan starte din karriere som forfatter, men du kan også sagtens skrive for sjov. På A03 finder du hovedsageligt engelske værker, men der er udgivet enkelte historier på dansk.

INDEN DU LAVER EN PROFIL

Du behøver ikke have en profil for at bruge A03, men det er dog en fordel. Med en profil kan du lave bogmærker i det, du læser, så du nemt kan se, hvor du er kommet til, og du kan derudover skrive kommentarer til andres værker og udgive dine egne historier eller illustrationer.

HVORDAN LAVER DU EN PROFIL?

For at lave en profil skal du som sagt være over 13 år gammel. Først skal du gå ind på hjemmesiden (www.archiveofourown.org), hvor du kan klikke på knappen "Get Invited!", der er på forsiden. Derefter skriver du din e-mail, og så skal du bare vente på at modtage en invitation. Det kan altså godt tage op til to uger, da der er en lille venteliste!

VIDSTE DU...

...på A03 er der skrevet knap 400.000 fanfictions om "Harry Potter"-serien?

JEG VIL GERNE LÆSE EN FANFICTION

Der er mange forskellige måder at søge efter et værk på A03. Hvis du allerede ved, at du gerne vil læse en fanfiction om en bestemt TV-serie eller bog, kan du klikke på fanen "Fandoms" og vælge det univers, du gerne vil læse om.

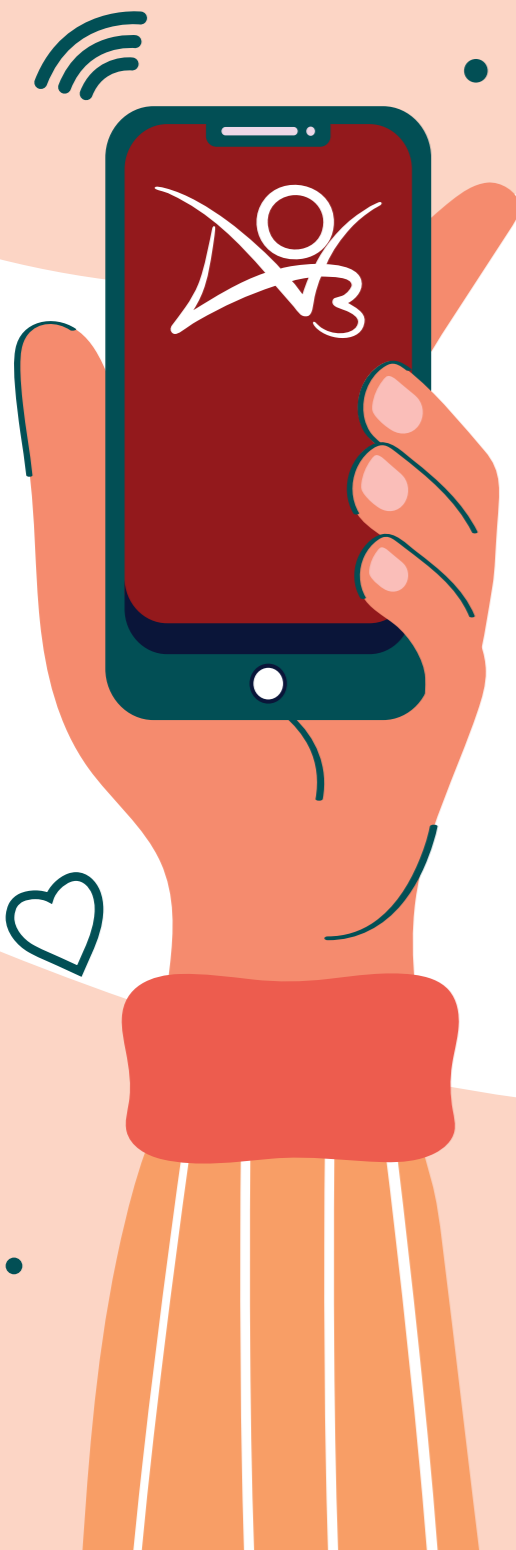
Du kan også søge efter tags, forfatter eller længde på historien. Vi anbefaler, at du selv browser rundt på siden og lærer den at kende.

JEG VIL GERNE SKRIVE SELV

1. Tryk på knappen "Post"
2. Derefter tryk på knappen "New Work"
3. Herefter skal du udfylde felterne, så de passer til din historie
4. Du sætter din tekst ind i "Work Text"-feltet og udgiver.
5. FÆRDIG!

Husk at det ikke er verdens undergang, at du ikke har en hel bog klar. Du kan altid arbejde videre og uploade kapitler, når du føler for det.

"A fan-created, fan-run, nonprofit, noncommercial archive for transformative fanworks, like fanfiction, fanart, fan videos, and podfic."

Den anden side

af Maria, 16 år

Min søvn blev forstyrret af lyden af små poter, der kradsede mod min dør. Dovent rullede jeg rundt i min seng, indtil jeg lå i en position, hvor jeg lige akkurat kunne åbne for døren uden at forlade den varme dyne. Taco kom slentrende ind, da jeg endelig fik trykket dørhåndtaget i bund, og der gik ikke længe, før han hoppede op på sengen og lagde sig på min pude. Jeg sluttede mig til ham og rullede om på ryggen igen på den hårde madras for at betragte loftet lidt. Det var sjovt, hvordan der begyndte at dukke ansigter og mønstre op af de afskårne knaster i træpladerne, når man fokuserede på dem. Hvis man stirrede længe nok, kunne man nærmest drømme sig væk.

Jeg lå sådan og betragtede de sjove ansigter i halvmørket, indtil Taco besluttede sig for, at det blev for kedeligt og hoppede af mig igen. Gulvet knirkede en smule, da han landede på det, og jeg mumlede: "Ja, du har vel ret, vi burde nok stå op nu," da han luntede væk. Det gjorde heller ingen nytte at drømme sig væk. Solen var begyndt at vise sit ansigt og lyse vores hjem op, så jeg faldt ikke over stakkene af bøger og halvfylde kolber i stuen på min vej ind til køkkenet. Vores køkken var ikke ligefrem pragtfuldt, men vi havde det, vi havde behov for. Næsten da.

Køleskabslågen gav sig ikke så let, da jeg forsøgte at åbne den, men efter en lille kamp røbede den indholdet i skabet: et glas syltede agurker, lidt mælk og gammel linsegrod. Efter at have

konstateret, at intet af udvalget var specielt appetitligt, skar jeg mig selv et stykke brød i stedet og forsøgte at se bort fra, at det var hårdt og tørt.

Det var søndag, så jeg havde fri fra arbejde, og skolen var lukket, så dagens plan var at vandre lidt rundt og finde på noget at lave. Da jeg trak i mine støvler og fandt den varme jakke frem, kom Taco trillende med en bold. Den var større end ham, men han fik den alligevel skubbet hen til mig. "Jeg smutter," råbte jeg uden at adressere nogen bestemt og samlede bolden op. Svaret kom fra min far og var et søvnt gryn, som jeg afkodede til at være et "okay". Da jeg gik forbi portrættet af vores premierminister, som hang i gangen, stod jeg lidt rettere og hviskede: "Logik, fakta, teknologi". Den Venstre Sides motto.

Der var mange etager ned, og betongulvet var koldt, så Taco stoppede op i det øjeblik, vi kom uden for vores hoveddør og kiggede bedende op på mig. Der skulle lidt tid til, før jeg overgav mig og løftede ham op. "Dovne kat," skældte jeg ham ud med et grin.

Da vi endelig kom uden for lejlighedskomplekset, begyndte jeg at sætte i et moderat gå-tempo hen til Barrikaden. Folk foretrak at holde så meget afstand til Den Højre Side som muligt, så der vidste jeg, at jeg kunne spille mur med mig selv i fred.

I skolen fortalte de os, at Barrikaden blev sat op for næsten hundrede år siden, og den har stået der lige siden for at separere De To Sider. Der havde været to voldsomme krige i opløbet til opførelsen af Barrikaden,

og *selvfølgelig* havde Den Venstre Side vundet dem alle. Det var også os, der havde bygget muren for at holde de andre ude, eller det var i hvert fald, hvad lærerne hende i skolen sagde. Først havde der stået vagter ved afspærringen, men dengang var det også blot et hegn. Senere byggede man en mur for at skærme os for de andres fanatiske tanker og ideer. Til sidst var der så stor splid mellem De To Sider, at folk ikke længere havde nogen interesse i at flygte fra den ene side til den anden. Derfor afskaffede man soldaterne, og nu stod Barrikaden ubevogtet.

En enkelt gang havde jeg forsigtigt spurgt vores historielærer, hvorfor vi ikke bare kunne enes. Han havde svaret, at de to folkeslag blot var for forskellige. Vores side, Den Venstre Side, værdsatte teknologisk fremgang, logik og konkret fakta. Den Højre Side holdt derimod af kunst, litteratur og musik. "Værdier som kun svage folk bruger deres energi på", havde min lærer sagt. De to folkeslag havde i mange år forsøgt at leve side om side, men gang på gang var det mislykkedes, og til sidst havde realisterne besluttet sig for, at de ikke længere ville holde hånden over dagdrømmerne. Så vi løsrev os.

Barrikaden blev langsomt synlig i horisonten, efterhånden som jeg nærmede mig. Jeg var nu så langt væk fra byen, at jeg turde fløjte en forsigtig melodi. Taco fulgte mig trofast, og han begyndte at småløbe, da det gik op for ham, hvor vi var på vej hen. "Rolig nu," råbte jeg til ham og prøvede på at indhente ham.

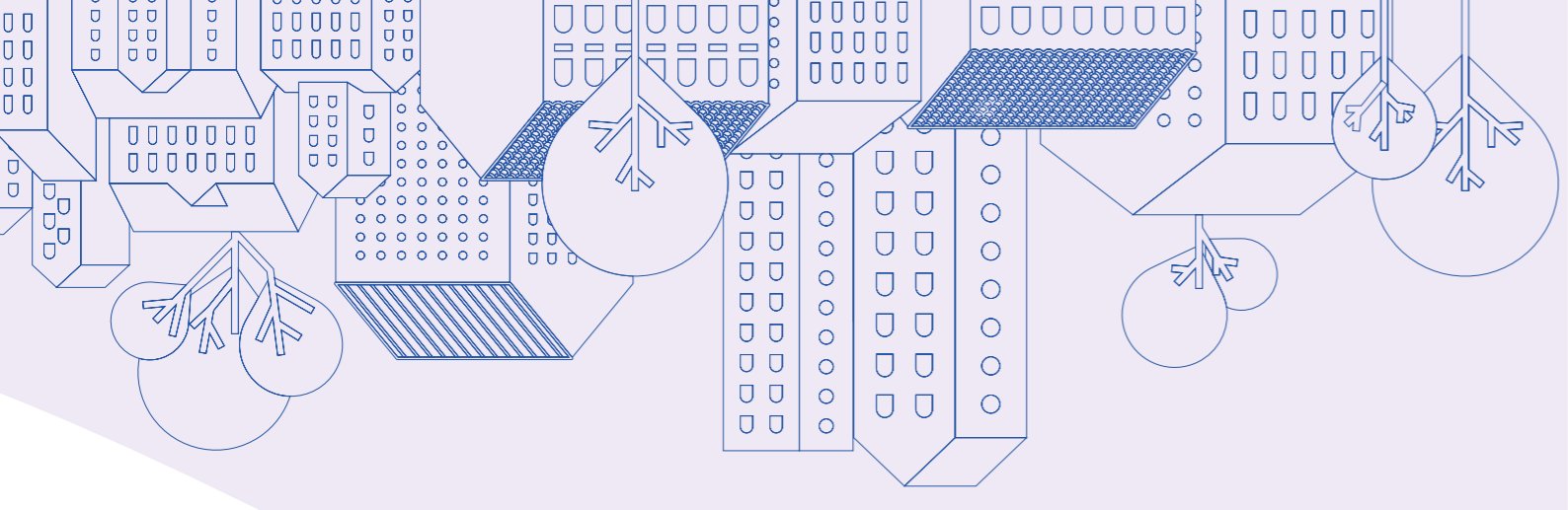
Muren tårnede sig over os, da vi endelig nåede frem. Solens lys blev fuldkommen blokeret af den, og pludselig virkede alting mere sørgeligt og gråt. Det gjorde det egent-

lig også før, men nu, da den smule farve, solen gav, var væk, blev man pludselig opmærksom på, hvor kedeligt og blegt her var. Monotone højhuse, der alle var betonfarvede. Fabrikker overalt, der producerede triste røgskyer. Folk i jakkesæt og slidte arbejdsuniformer, der løb travlt rundt og glemte at se op. Alt var så ensartet og bestemt.

"Jeg tror ikke, jeg hører til her," hviskede jeg til Taco. "Men hvad kan jeg gøre?"

Jeg havde aldrig rigtig passet ind. Engang i de små klasser fandt min lærer en tegning, jeg havde lavet, hvilket resulterede i, at jeg blev sendt direkte op på skoleinspektørens kontor. Og da jeg blev fanget i at læse en skønlitterær bog, som jeg havde fundet i bunden af et skab, blev den brugt som brændsel. På denne side af muren var kunst bortvisningsgrundlag, også selvom det blot var en 7-årigs tegning af en mælkebøtte. Så det var bedst ikke at råbe for højt og bare tilpasse sig.

Bolden var godt nok lidt flad, men den var bedre end ingenting, så jeg begyndte at sparke rundt med den. Efter at have skudt lidt ind på muren, blev det kedeligt, så jeg begyndte at skyde op for at se, hvor højt jeg kunne sparke. Taco sad bare og så på. Til sidst blev mine skud højere end muren, og jeg kom til at skyde bolden for tæt på Barrikaden. Den fløj lige så elegant over

muren og om på den anden side. Den Højre Side. "For primtal da også," røg det ud af mig. Efter lidt tid anerkendte jeg, at der ikke var noget, jeg kunne gøre for at redde min bold. Men lige som jeg tænkte dette, løb Taco hen til muren og smuttede igennem en sprække, der nok var et levn fra tidligere bombardementer.

"Helt ærligt, Taco," råbte jeg frustreret. Sprækken var lige nøjagtig stort nok til, at jeg også kunne kravle under, hvis jeg tog min jakke af. Så selvfølgelig var det, hvad jeg gjorde, for jeg kunne ikke komme hjem en kat fattigere.

Langsomt, men sikkert, fik jeg trukket mig selv gennem hullet og ud på den anden side.

Havde jeg vidst, at der så sådan ud på den anden side, havde jeg kravlet under muren langt tidligere. Jorden, der på min side var asfalt, var på denne side et grønt tæppe af planter og græs. Og træer stod som et modsvar til lygtepæle. Muren, som på vores side var grå og trist, var her dekoreret med en eksplosion af farver. Det gjorde nærmest ondt at se på. Og i stedet for høje bygninger stod der sjove små 1-etages lejligheder med trekantede tage.

Jeg fik ikke lang tid til at tage mine omgivelser ind, før panikken i mig rejste sig. Jeg måtte finde Taco og komme ud herfra. Jeg kiggede bag buske og andre steder i krattet,

han kunne have fundet på at gemme sig.

"Din bold?" var der pludselig en stemme, der råbte, så jeg fik et chok. Lidt længere fremme stod en fyr på omkring min alder med min bold. Jeg gik over til ham og tog imod den med et "ja". Først nu så jeg, at han stod med et stativ, der holdt et stort stykke papir lavet ud af et slags stof. I hånden holdt han en plade med nogle substanser i forskellige farver.

"Har du set min kat?" vovede jeg mig at spørge.

"Mener du den her?" svarede han og pegede ned mod jorden, hvor Taco havde krøllet sig sammen om hans fødder.

"Ja, det må du undskylde," sagde jeg og løftede Taco op. Jeg stod og trippede lidt, usikker på hvorvidt det var smartest at stikke af, mens jeg havde chancen, eller få ham til at love ikke at sladre om mit lille besøg på denne side af Barrikaden. Men jeg nåede ikke at tænke færdig, før han spurgte, hvad mit navn var.

"Estra, hvad er dit?"

"Storm, rart at møde dig, Estra," sagde han, og rakte sin hånd ud til et håndtryk.

Tøvende tog jeg imod den, og det var starten på alting.

Redaktionen anmelder

Alberte anmelder "Elverfolket"

Hvad handler tegneserien om?

"Elverfolket" handler om elverstammen Ulverytterne, som må flygte, efter menneskene sætter ild til deres skov. De flygter til et land, kun legender har berettet om, hvor der skulle bo elvere af deres egen slags i fred fra menneskene. Da de kommer frem, møder de Solfolket, som også er en elverstamme, men de lever anderledes. Ulverytternes leder Ilder forelsker sig i kvinden Leetah fra Solfolket, selvom en anden mand fra Leetahs eget folk også vil have hendes hånd. Ilder bliver udfordret til Håndens, Hovedets og Hjertets prøve. Nu kan ingen vide sig sikre på, hvad der kommer til at ske.

Derfor skal du læse den...

Elverfolket er en unik og spændende historie, der ikke minder om meget andet. Du bliver præsenteret for elvere på en ny måde, du måske ikke havde forestillet dig. Og det er kun godt.

Jeg blev fanget af...

Da jeg læste Elverfolket for første gang, syntes jeg, der var en god blanding af spænding og kærlighed. Det er et utroligt univers og nogle unikke karakterer med hver deres personlighed. Tegningerne i bogen er mega-kreative og detaljerede med smukke farver. (Og jeg ELSKER, at de kun har fire fingre!).

Elverfolket. Bind 1: Ulverytterne og Solfolket
af Wendy og Richard Pini
Forlaget Fahrenheit, 2020

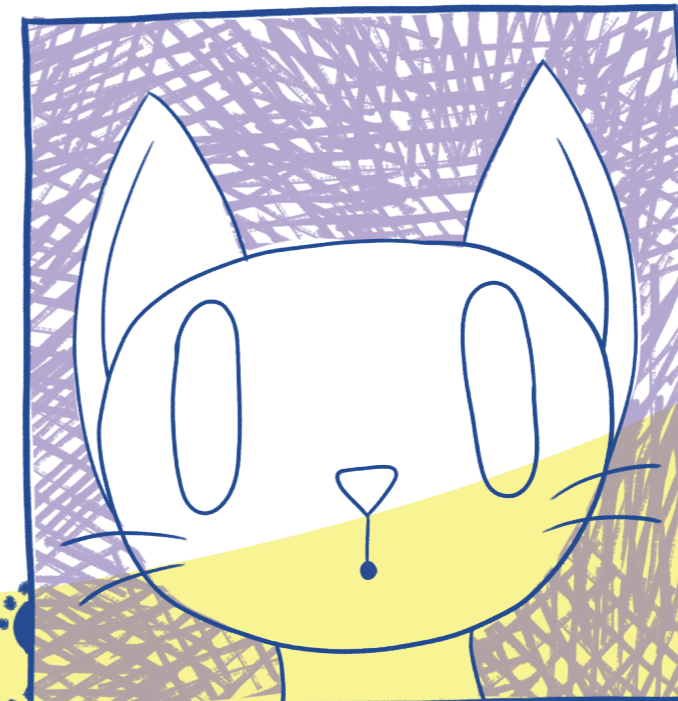
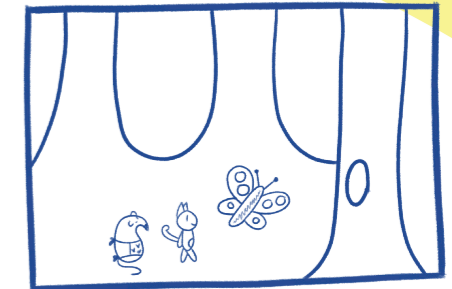
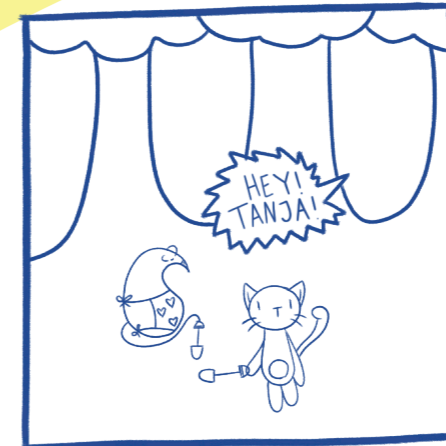
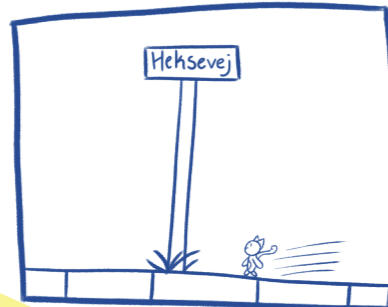
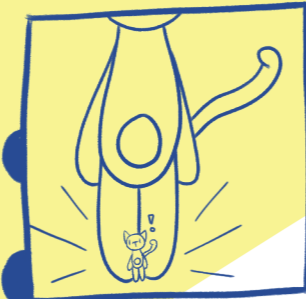
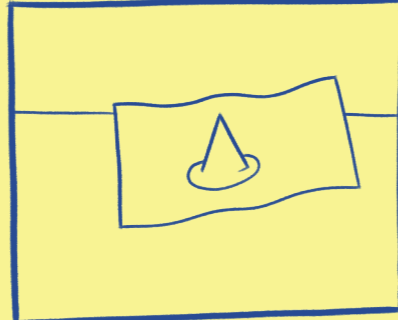
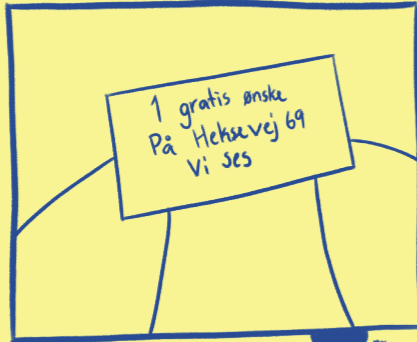

Alberte

ØNSKET

af Eya & Leonora

De modsatte verdener

af Una, 13 år

Han åbnede vinduet lige i tide til at høre de velkendte ord:

*Hvis du ikke smiler
må du døden møde
Ned i det sorte hul
Du må bøde*

Han så en gammel mand blive trukket ned i Hullet, der var i asfalten.

Han rullede aggressivt sit gardin ned og lukkede vinduet, men huskede dog at smile, mens han gjorde det. Også selvom det eneste, han følte lige nu, var vrede, og også selvom det at smile kun gjorde ham mere vred.

Pludselig kom hans mor ind på værelset, hun smilede et stort smil og holdt en bakke i hænderne.

Men da hun så ham, blev hun grebet af frygt, og hendes smil blev stramt. "Smil skat! Smil skat!", hvæsede hun, mens hun så rundt i

værelset med bange øjne, stadigvæk med det dumme smil klistret fast på sit ansigt.

Han blev pludselig grebet af raseri. "Det her er dumt, mor", sagde han. "Hvorfor kan vi ikke bare leve i en verden, hvor man *ikke* må smile? I stedet for her hvor man skal smile hele tiden?"

Moren blev bare ved med at sige de samme to ord, om og om igen: "Smil skat! Smil skat! Smil skat!"

Han var lige ved at eksplodere af vrede, og hvis hans mor ikke kunne forklare lige nu, hvorfor de altid skulle smile, ville han virkelig eksplodere. Det var han ikke i tvivl om. Det var hans mor dog også klar over, for hun placerede bakken på hans seng, gik hen og krammede ham og sagde: "Det ved jeg ikke, skat, men lige nu har jeg brug for, at du smiler. Jeg vil ikke have, at du også bliver taget ligesom alle de andre, der ikke smiler. Det er vigtigt!" Han smilede endelig, men han havde mest af alt lyst til at begynde at råbe igen. "Jeg har sat en bakke med mad på din seng, jeg går nu," sagde hans mor. Han nikkede og smilede et anstrengt smil.

Han faldt ned på sin seng med et modløst suk og lod smilet fordufte. Efter at havde stirret på vinduet i nogle minutter, rejste han sig op for at gå hen og åbne gardinet lige nok til, at han kunne se ud ad vinduet. Men også lige nok til at andre ikke kunne se ind og se, at han ikke smilede.

Han fik øje på noget stort på toppen af et af tagene, og han kneb øjnene sammen og åbnede vinduet igen for bedre at kunne se, hvad det var. Det bevægede sig tættere på, og til sidst kunne han se, at det var et slags væsen. Dets gang over tagene var som en elegant dans, han kunne stirre på for evigt uden at blive træt.

Væsnet havde en sort kappe på, der dækkede alt undtagen dets hoved. Pludselig drejede det hovedet 270 grader. Lyden, bevægelsen lavede, lød som knogler, der knækkede midt over. Han stoppede næsten med at trække vejret, da han så væsnets ansigt. Det var, hvad mareridt var lavet af. Dets mund var unaturligt stor og fuld af skarpe tænder. Øjnene var små og lyste rødt som baglygterne på en bil,

som rubiner eller som blod. Han glemte helt at trække vejret et sekund.

Pludselig hørte han noget smadre mod gulvet. Åh nej, tænkte han. Bakken hans mor havde givet ham. Han lukkede sine øjne af skræk for, at væsnet udenfor havde hørt ham. Han kiggede ud igen og så, at det langsomt svævede mod hans vindue. Det var som at se en ulykke udfolde sig, man ikke kunne stoppe.

Han så som i trance et lys foran sig. Lyset var rundt, og det var, som om det hev i ham. Hvis ikke han havde vidst bedre, havde han sagt, at det var en portal, men det kunne det umuligt være, kunne det?

Hans bange anelser blev kun forstærket, da væsnet tog fat om hans skuldre og trak ham hen mod lyset. Han skreg og gjorde alt for at komme fri, men imod væsnet og den stærke vind havde han ikke en chance.

Et sekund senere var han på jorden. Han så sig forskrækket rundt. Nu var der ingen tvivl, for hvad andet end en portal kunne have flyttet ham gennem det rene ingenting hertil. Og hvor havde den ført ham hen? En flok mennesker stod rundt om ham. De så surt på ham. Ingen af dem smilede.

"Hvad", sagde han undrende og grinede nervøst, fordi de virkelig bare stirrede på ham. Hvorfor smilede de ikke? Han kiggede rundt på husene bag menneskene, og de lignede dem på hans egen gade. Pludselig så han sin mor kigge ud af et af vinduerne. Han smilede op til hende og sagde: "Mor! Du vil ikke tro på det, jeg lige oplevede."

Al farve forlod hendes ansigt, da hun så ham smile.

"Du smiler", sagde en af dem, der stod tæt på ham.

"Ja", sagde han undrende. "Skal jeg ikke det?"

"Nej", sagde de.

Han grinede og forsøgte af være sjov. "Hvad mener I? Er jeg endt i en eller anden modsat verden, hvor man ikke må smile,

og hvor man skal være sur?" Han grinede nervøst og var pludselig bange for, at det faktisk var det, der var sket, da han var blevet kastet gennem portalen.

"Det er for sent", sagde de. "Nu må du dø."

"Hvad?" sagde han. Han kunne ikke forstå noget at det, der skete lige nu.

"Du smiler, det betyder, du skal dø", sagde menneskene.

"Det er da omvendt", sagde han: "Hvis du ikke smiler, må du dø."

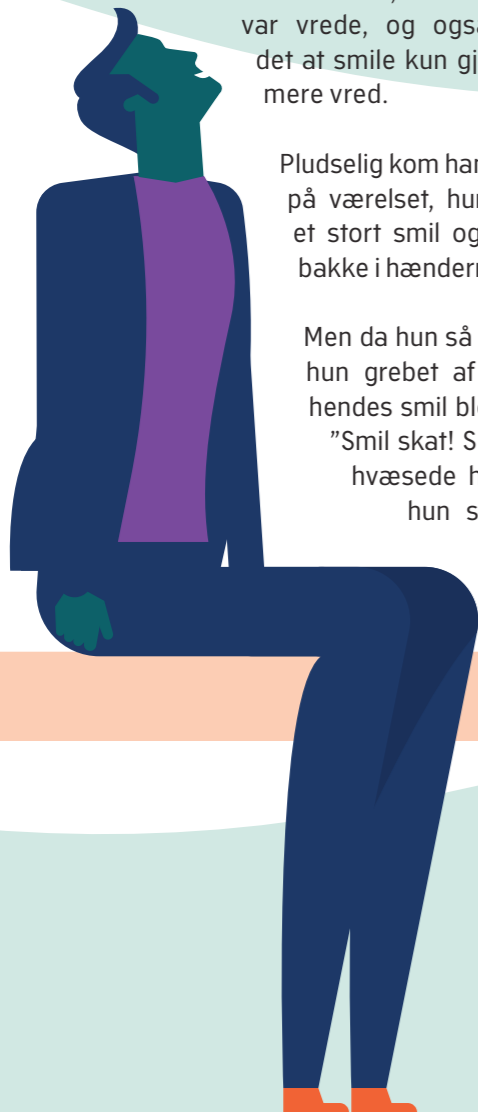
"Nej", sagde de og tog fat rundt om hans arme og begyndte at trække ham hen mod Hullet, der var i asfalten. Han kiggede efter sin mor igen, og han kunne se, at hun råbte inde fra huset.

"Hjælp, mor", skreg han. Pludselig så han væsnet, der havde trukket ham gennem portalen.

"Tag mig hjem igen", skreg han, mens de trak ham hen mod Hullet.

"Nej", sagde væsnet. "Hvorfor kunne vi ikke bare leve i en verden, hvor man *ikke* må smile? Var det ikke det, du ønskede?"

Og det var det sidste, han hørte, før han faldt til sin død.

LITTERÆRT HOROSKOP

Har du nogensinde tænkt over, hvilke bogkarakterer du deler stjernetegn med, og hvad det kan sige om din personlighed?

Læs vores horoskop og bliv (måske) klogere på dig selv!

VÆDDEREN (21. marts - 19. april)

Litterære væddere: Clancy Gray fra "The Darkest Minds" af Alexandra Bracken og Fred og George Weasley fra "Harry Potter"-serien af J.K. Rowling.

Nogle karakteristika, der er specielle for væddere, er ambition, modighed og passion. Væddere er selvsikre ledere, hvilket blandt andet kan ses hos både Clancy og tvillingerne, der alle tre har bygget noget op: et lille samfund og en forretning. Vædderen er også kendt for at være skarpsindig og handlekraftig, og den har derfor altid gang i et eller andet projekt.

Råd: Hvis nogen tilbyder dig en sæk med 1000 galleoner, så tøv ikke med at sige 'ja' og brug pengene til at starte din egen forretning

Varsler: Tag dig i agt for folk, der går i orange tøj.

Passer sammen med: Løven og Skytten.

TVILLINGEN (21. maj - 21. juni)

Litterære tvillinger: Achilles fra "Achilleus' sang" af Madeleine Miller og Edward Cullen fra "Twilight" af Stephenie Meyer.

Tvillingens kendetegn er intellektualitet, udadvendthed, og så er den altid i gang med noget. Den kører hurtigt død i rutiner, hvilket ses hos Edward, der er træt af at gentage high school igen og igen. Tvillingen er den person, vi alle ser op til: typen det hele kører for. På det punkt er Achilles en klassisk tvilling, da han vitteligt er en helt! Det samme gælder Edward, som kører i den dyreste bil, bor i det vildeste hus og får de bedste karakterer.

Råd: Husk solcreme, hvis du bevæger dig udenfor.

Varsler: Hold dig væk fra typer, der deler navne med byer (f.eks. folk der hedder Paris).

Passer sammen med: Vægten og Vandmanden.

TYREN (20. april - 20. maj)

Litterære tyre: Celaena Sardothien fra "Throne of Glass" af Sarah J. Maas og Charlie Spring fra "Heartstopper" af Alice Oseman.

Tyren er kendt for at være arbejdssom, men når arbejdet er overstået, er den en sand livsnyder. Celaena er et fremragende eksempel på det, da man kan finde hende ét af to steder: på job eller i sengen med en bog og chokolade. Tyren værdsetter gode relationer og er meget velovervejet, hvilket især ses hos Charlie. Derudover kan Tyren også være lidt materialistisk, men den har en varm personlighed og er det mest pålidelige stjernetegn.

Råd: Prik hul på din komfortboble og spis lidt oftere i kantinen frem for i billedkunstlokalet, hvem ved – måske får du så øje på en bestemt person.

Varsler: Hold øje med, om din ven udviser tegn på at være en hamskifter!

Passer sammen med: Jomfruen og Stenbukken.

KREBSEN (22. juni - 22. juli)

Litterære krebs: June Iparis fra "Legend" af Marie Lu og Annabeth Chase fra "Percy Jackson"-serien af Rick Riordan.

Krebsen vil gøre nærmest alt for dens familie og venner! June er ekstremt uselvsk og hjælper gerne venner og familie i nød, og Annabeth ofrer sig ofte for sin "fundne familie". Noget andet, der kendetegner Krebsen, er metaforen for, at den er hård udenpå men blød indeni. Dette gør sig også gældende for både June og Annabeth, der udadtil kan virke kolde, men som er følsomme bag facaden.

Råd: Dit kæledyr mangler opmærksomhed, mens du er på eventyr, så find nogen der kan passe det.

Varsler: Hvis en gammel dame, der har en masse uhyggelige statuer, tilbyder dine venner og dig mad, så løb den anden vej.

Passer sammen med: Skorpionen og Fisken.

LØVEN (23. juli - 22. august)

Litterære løver: Percy Jackson fra "Percy Jackson"-serien af Rick Riordan og Harry Potter fra "Harry Potter"-serien af J.K. Rowling.

Løven elsker opmærksomhed, og den er entusiastisk og selvsikker. Mange hovedpersoner i bøger er faktisk løver, da stjernetegnet har main character-vibes. Løven er en naturlig leder, og den er loyal og beskyttende over for sine venner, hvilket ses hos både Percy og Harry. De er begge meget stædige og handler impulsivt, hvilket stjernetegnet også er kendt for at gøre.

Råd: Undgå at gøre guderne sure.

Varsler: Hvis du møder en stor, sort hund, skal du ikke nødvendigvis tage det som et dødsvarsel.

Passer sammen med: Vædderen og Skytten.

JOMFRUEN (23. august - 22. september)

Litterære jomfruer: Isabella Swan fra "Twilight" af Stephenie Meyer og Clary fra "Dødens instrumenter"-serien af Cassandra Clare.

Jomfruen er renlig og perfektionistisk med sine projekter, hvilket både bringer en ydre ro og opretholder den indre balance. Clary bruger sin kunst til at få styr på tankerne, da hobbyer kan være terapi for Jomfruen. De kan ofte ikke lide at være i centrum, hvilket Bella Swan er et godt eksempel på, da hun hader at skille sig ud fra mængden.

Råd: Det er et stort *red flag*, hvis din date glimter i solskinet.

Varsler: Vær opmærksom på, om dine forældre holder hemmeligheder for dig. Har du huller i din hukommelse, kan det være, at de har fjernet dine minder.

Passer sammen med: Tyren og Stenbukken.

VÆGTEN (23. september - 23. oktober)

Litterære vægte: Avery Kylie Grambs fra "The Inheritance Games"-serien af Jennifer Lynn Barnes og Hazel Grace Lancaster fra "En flænge i himlen" af John Green.

Vægten elsker diplomati, harmoni og balance. Den vægter 😊 retfærdighed højt, hvilket ses hos Avery, der bruger sine penge på hjemløse Harry. Vægten vil gerne have, at andre har det godt, og nogle gange kan den – ligesom Hazel – komme til at glemme sig selv. Desuden er Vægten en kæmpe flirt, der værdsætter store romantiske gestusser. Jo flere roser, jo bedre!

Råd: Kast dig ud i nye oplevelser, også selvom du ikke ved, hvordan de ender.

Varsler: Hvis du arver penge fra en fremmed mand, skal du forvente, at der også følger en besværlig familie med i købet.

Passer sammen med: Vandmanden og Tvillingen.

SKORPIONEN (24. oktober - 21. november)

Litterære skorpioner: Jude Duarte fra "Prinsen af ondskab" af Holly Black og Mare Barrow fra "Rød dronning" af Victoria Aveyard.

Skorpionen er hemmelighedsfuld og uforudsigelig, og den har ofte sin egen agenda. Det ses hos Jude, der er en mester i at lægge planer, og som altid er tre skridt foran alle andre. Skorpionen har en tendens til at holde følelserne for sig selv og løse problemer uden at involvere andre. Mare forventer aldrig andres hjælp, og hun lader sig ikke stoppe af, at andre ikke er enige. Skorpionen er ofte succesfuld i dét, den sætter sig for.

Råd: Få dig et nyt efternavn, der ikke betyder trillebør.

Varsler: En, der ligner dig på en prik, vil forråde dig.

Passer sammen med: Krebsen og Fisken.

SKYTTE (22. november - 21. december)

Litterære skytter: Maven Calore fra "Rød dronning"-serien af Victoria Aveyard og Feyre fra "Et rige af torne og roser"-serien af Sarah J. Maas.

Skytten er energisk, udadvendt og eventyrlysten, men den stejler, hvis andre vil bestemme over den. F.eks. bliver Maven kontrolleret af sin mor, hvilket han protesterer mod. Feyre er også tydeligt Skytte (hun skyder med bue og pil), da hun forlader sin landsby for at tage på eventyr. Derudover er Skytten sjov og bugner af energi, men den klarer sig ikke godt under faste aftaler.

Råd: Hvis du gerne vil have, at den du kan lide, også kan lide dig, så stop med at forsøge at dræbe vedkommendes venner.

Varsler: Hvis en blond fe, der er 507 år gammel, og som har et meget specielt navn, frier til dig, så sig nej og flygt.

Passer sammen med: Løven og Vædderen.

STENBUKKEN (22. december - 19. januar)

Litterære stenbukke: Snape fra "Harry Potter"-serien af J.K. Rowling, og Magnus Chase fra "Magnus Chase"-serien af Rick Riordan.

Stenbukken er viljestærk, ambitiøs og et ægte familiemenneske. Den er målrettet, og det er meget normalt, at den lægger en trin-for-trin-plan for, hvordan den opnår sine mål. Stenbukken er dog også god til hurtigt at finde på en plan B, hvilket Magnus er et godt eksempel på. Desuden er Stenbukken en trofast og loyal ven, hvilket Snape i sidste ende også er.

Råd: Hold dig væk fra ulve.

Varsler: Hvis din chef tager en gigantisk slange med et sjovt navn med på arbejde, så løb skrigende væk.

Passer sammen med: Tyren og Jomfruen.

VANDMANDEN (20. januar - 18. februar)

Litterære vandmænd: Tessa Gray fra "Urværksenglen" af Cassandra Clare og Luna Lovegood fra "Harry Potter"-serien af J.K. Rowling.

Vandmanden er kreativ, klog og passioneret, og den er – ligesom Luna – en kulturel bombe, der opsøger viden, som den gerne deler ud af. Luna er ikke bange for at skille sig ud, og det er også et træk hos Vandmanden, der ikke vil være ordinær. Tessa er også intelligent, men hun kan også være rigtig stædig, hvilket er typisk for stjernetegnet. Vandmanden elsker selskab og har ofte mange venner.

Råd: Lad være med at stole på skumle personer, bare fordi de siger, at de kender din bror.

Varsler: Hvis din far får giver dig et Erumpent-horn i julegave, så smid det ud. Med det samme.

Passer sammen med: Tvillingen og Vægten.

FISK (19. februar - 20. marts)

Litterære fisk: Augustus Waters fra "En flænge i himlen" af John Green, og Pippa Fitz-Amobi fra "En god piges guide til mord" af Holly Jackson.

Fisken er følsom, kreativ og dagdrømmer ofte. De er hjælpsomme og forventer ikke, at folk gengælder gestusser, hvilket er tydeligt ved Augustus, der gør alt for at gøre Hazel glad – og derudover er Fisken også en romantiker. Fisken deler ikke sine problemer med andre, da den ikke vil gøre dem bekymrede, hvilket Pippa er et godt eksempel på, da hun ikke fortæller sine venner, at hun modtager trusler.

Råd: Fortæl dem, du holder af, sandheden: at du lyser op som et juletræ.

Varsler: Tag det alvorlig hvis nogen sender trusler til dig. Især hvis du er ved at efterforske et mord.

Passer sammen med: Krebsen og Skorpionen.

Månen skinner klart om natten

Af Leonora, 16 år

Jeg snakkede med min ven Noah på mit værelse langt efter min sengetid, da jeg mødte Månen. Vi grinte af noget dumt, da jeg hørte den. En svag lyd. Jeg spurgte, om han også kunne høre den. Det kunne han ikke. Vi sagde godnat. Lyden fortsatte. Jeg prøvede at sove. Jeg lod, som om den ikke var der. Men den blev ved. Og den blev højere. Den blev til en hård banken mod mit vindue. Til sidst var det for meget. Jeg åbnede vinduet. På en gren i et træ sad hun. Hun smilte til mig. Jeg var for forvirret til at reagere. Hun klatrede fra grenen hen mod mit vindue.

"Vil du med op på taget?"

"Hvad? Hvem er du?"

Hun smilte til mig igen. "Månen."

Jeg fnøs. "Sikkert. Hvorfor skal vi op på taget?"

"Stjernerne er pænere deroppefra."

Hun var tosset. Jeg kunne jo falde ned og brække noget. Eller det der var værre. "Hvordan kan jeg vide, at du ikke prøver at slå mig ihjel?"

Hun grinte og rakte sin hånd mod mig, og af eller anden en dum grund tog jeg tøvende imod den. Hun trak mig med ud ad vinduet.

"Hvem er du i virkeligheden?"

"Månen. Det har jeg allerede fortalt dig."

"Jaer, klart."

Vi var stille efter det. Hun sad med næsen i vejret og blikket rettet mod nattehimlen. Jeg kiggede op. Stjernerne var da pæne heroppefra, men ikke mere end normalt. Tydeligvis havde 'Månen' en anden grund til at tage mig med herop. Hun ville sikkert prøve at skubbe mig ned. Og så ville hun efterlade mig på jorden, mens hun ledte efter den næste godtroende idiot. Måske ville hun forlade mig, mens jeg sad på taget, og måske ville hun fortælle mine forældre, at jeg havde et dødsønske.

"Vil du danse?"

Jeg kiggede forvirret på hende. Man kunne da ikke danse på et tag? Hun rejste sig op og gik med store skridt mod mig.

"På taget?"

Hun nikkede bare og rakte sin hånd mod mig igen. At danse på et tag var jo det samme som et dødsønske. Jeg ville falde ned. Så var det ikke hendes skyld, at jeg kom til skade. Snedigt.

"Hvad hvis jeg falder?"

"Du er allerede faldet."

"Nej, jeg er ej. Hvad mener du?"

Hendes blik var tomt. "Det er lige meget. Ville du danse?"

Jeg rystede på hovedet og prøvede forsigtigt at glide tilbage mod mit værelsesvindue.

"Hvad med nede på jorden? I haven måske?" spurgte Månen.

Jeg sukkede. Hun kunne da umuligt skade mig ved at danse på jorden, så hvorfor ikke. Jeg kravlede tilbage op ad taget, mens hun begejstret gled ned mod tagrenden. Hun tog fat med hænderne og lod sig hænge derfra, før hun gav slip og landede elegant på jorden. Jeg så forfærdet på, mens hun vinkede mig ned til sig. Det kunne kun ende galt.

"Kom nu herved. Der er ikke så langt ned, som det ser ud til."

Med et bankende hjerte gled jeg forsigtigt mod tagrenden. Jeg greb fat om den, som jeg havde set hende gøre, og langsomt lod jeg mig selv hænge ud over kanten. Jeg kiggede ned. Dum fejl. Der var langt. Men det var for sent at vende om nu, så jeg havde ikke andet valg. Jeg lukkede øjnene og gav slip. Jeg ventede på smerten, men den kom aldrig. Jeg mærkede kun et lille slag, da jeg ramte jorden.

Månen klappede. "Sådan, Ziggy! Du er meget mere modig, end du tror!"

Jeg stivnede. Hvordan kendte hun mit navn? Jeg havde ikke sagt det til hende. "Hvordan ved du, hvad jeg hedder?"

Hun fniste, men gav mig ikke et svar. I stedet vendte hun sig og gik ind midt i haven. Hun lukkede sine øjne og svajede stille.

"Kom med, Ziggy."

"Nej! Hvad hvis nogen ser mig?"

Hun stoppede. "Det er okay! Du er her ikke rigtigt. Ingen kan se dig."

"Hvad betyder det? Du bliver ved med at sige de mærkeligste ting!"

"Det betyder ikke noget! Kom med, jeg vil vise dig noget."

"Nej. Jeg er færdig med det her. Nu går jeg op og sover!"

Jeg gik hurtigt rundt om huset og hentede nøglen under måtten. Jeg låste døren op og listede mod mit værelse. Jeg lukkede vinduet, lagde mig under min dyne og lukkede mine øjne. Når jeg vågnede, ville mødet med Månen kun være en mærkelig drøm.

Da jeg åbnede dem igen, var det lyst på mit værelse. Der var en masse støj udenfor. Jeg gik hen til mit vindue. Udenfor stod min familie og snakkede med politiet. Jeg kunne lige ane, hvad en af dem sagde.

"Ziggy er ikke hoppet ud ad vinduet. Vi er næsten sikre på, at hun gled ned fra taget. Hovedet først. Om det var hende selv eller en anden, er vi ikke sikre på. Så er der nogen, I tænker, kunne finde på at have gjort det?"

Jeg behøvede ikke at høre mere. Månen havde dræbt mig. Den eneste, jeg snakkede med, var Noah, så han ville nok få skylden. Men det var ikke hans skyld. Det var min. Jeg skulle have ignoreret Månen. Men hvordan skulle jeg kunne ignorere noget, der skinner så klart som Månen om natten.

Q&A MED JULIE MIDTGAARD

Julie Midtgaard er forfatteren bag den populære fantasyserie ”Sprækken til Lusculo”, som hun faktisk har arbejdet på i hemmelighed siden 4. klasse.

Vi har snakket med Julie om forfatterdrømme, skrivetips og hendes fremtidsplaner med Lusculo-universet.

Hvordan fik du idéen til Lusculo-universet?

Det var nok en blanding af to ting. Jeg har faktisk arbejdet på bogen siden 4. klasse, så idéerne til Lusculo er kommet til mig løbende. Den allerførste idé til Lusculo stammer nok fra et sommerhusområde, som mine bedsteforældre havde, da jeg var barn. Området var fyldt med øde marker og skovområder, og når mørket faldt på, så satte det virkelig gang i tanker om, hvad der kunne gemme sig bag træerne.

Derudover både skræmte og fascinerede tanken om hekseafbrændinger mig. Jeg synes, at det er forfærdeligt, at vi på noget tidspunkt har kunne retfærdiggøre at brænde folk på bålet, og jeg har ikke kunnet lade være med at tænke i hvad-nu-hvis-scenarier. Hvad nu hvis menneskene bare ikke forstod, hvordan verden hang sammen? Hvad nu hvis de såkaldte hekse faktisk var klogere end os alle sammen og endte et helt andet sted, end vi havde regnet med?

Hvor henter du inspiration fra, når du skriver dine karakterer?

Man har det jo ofte med at skrive det, man kender, og derfor har jeg nok brugt mig selv ret meget. Der er også mange, der har spurgt mig, om jeg er ligesom Gry, men det vil jeg ikke sige, at jeg er. Grys nysgerrighed er helt sikkert fra mig selv, men der er også rigtig meget Nøks, Akela og Norell i mig – eller mig i dem. I min worldbuilding har jeg også brugt mig selv, for når jeg skaber mine verdener, tænker jeg rigtig meget på, hvad jeg synes er uhyggeligt, hvad jeg synes er retfærdigt og hvad jeg synes er en udfordring.

Worldbuilding er, hvordan bl.a. forfattere opbygger fiktive verdener.

Jeg har også prøvet at bringe nogle karaktertræk ind, som ikke er så typiske for fantasy-genren. De bøger, jeg selv læste som barn og ung, havde jeg tit lidt svært ved at spejle mig selv i. Når hovedpersonen endelig var en heltinde, så gad hun ikke have langt hår eller gå i kjole og ville gerne kæmpe. Og det er også fedt! Men jeg mødte ikke nogen heltinder, der ligesom mig godt kan lide langt hår og at sidde stille og brodere. For hvorfor i alverden er broderi så udskældt i fantasy? Derfor har jeg sneget nogle af disse karaktertræk ind i historien for at vise, at det altså også er cool!

Kunne du bedst lide at skrive Akelas eller Grys historie?

Årh, det er svært! Da jeg skrev Grys historie, kunne jeg slet ikke komme ud af hendes hoved igen. Jeg var så meget inde i Grys måde at agere og tænke på, at det var vanvittigt svært at skifte til Akelas synsvinkel, for de er jo to vidt forskellige personer. Men da jeg først kom ind under huden på Akela, så havde jeg faktisk svært ved at komme tilbage til Gry igen. Så det ændrer sig undervejs.

Har du nogle gode råd til unge med forfatterdrømme?

Det allervigtigste for mig i min forfatterkarriere var at finde nogle andre at skrive sammen med og endelig at få sagt højt, at jeg elsker at skrive. Da jeg var yngre, syntes jeg nemlig, det var pinligt at sige højt, fordi jeg godt vidste, at det var svært at blive forfatter. Jeg turde faktisk ikke tro på, at jeg selv kunne blive det, så det tog mig næsten ni år at begynde at skrive, og da jeg endelig startede, gjorde jeg det i smug.

En dag faldt jeg tilfældigvis over en online novellekonkurrence, hvor man kunne vinde at blive udgivet, og den var jeg så heldig at være én af vinderne af. Jeg tror det, at nogen synes, jeg var dygtig nok til at blive udgivet, var det,

der gjorde, at jeg turde sige til folk, at jeg skrev. Jeg fandt derefter nogen af skrive med, og jeg havde ikke været der, hvor jeg er i dag, hvis ikke jeg havde fundet mine skrivevenner. Vi begyndte at dele tekster med hinanden, og det er noget af det allervigtigste, man overhovedet kan gøre, hvis man har en forfatterdrøm: at få og give feedback. At udveksle og tale om tekster i et skrive-netværk er den mest fantastiske ting, jeg overhovedet har gjort for min skrivning.

Hvordan ser en forfatters hverdag ud?

Jeg har heldigvis den frihed som forfatter på fuld tid, at jeg kan skrive lige præcis, når det passer mig. Lige da jeg sprang ud som forfatter, havde jeg et vanvittigt skema, hvor jeg stod op kl. 6.00 om morgenen for at sidde og skrive til kl. 23.00 om aftenen. Jeg havde så meget indestængt skrivning og så mange idéer, der gerne ville ud, fordi jeg havde holdt min skrivning hemmelig i så mange år, og jeg kunne faktisk slet ikke stoppe igen.

Min maratonskrivning varede et par år, men det kan man altså ikke holde til i længden. Så i dag har jeg forsøgt at finde en mere balanceret måde at være fuldtidsforfatter på. Jeg sætter mig normalt ved computeren ved 8-tiden, og så bruger jeg nogle timer på at skrive eller brainstorme over nye idéer. Senere på dagen tager jeg fat på mails, planlægning af foredrag, bogholderi osv. og så tager jeg et par timers skrivning igen. Jeg har lært, at der også skal noget fritid og nogle oplevelser til for at kunne skrive!

Hvad er dine yndlingsbøger (ud over dine egne)?

Det er jo det sværeste spørgsmål! Den serie, der har fulgt mig allerlængst er ”Skammerens datter” af Lene Kaaberbøl. Jeg ELSKER den serie. Af nyere bøger har jeg forelsket mig i ”Ilittyv” af Nicole Boyle Rødtne, ”Byttedyr” af

Psst... på side 28 anmelder
Katrine "Elementlommen"

Sprækken til Lusculo-serien

Forlaget Tellerup, 2019, 2020, 2020, 2022

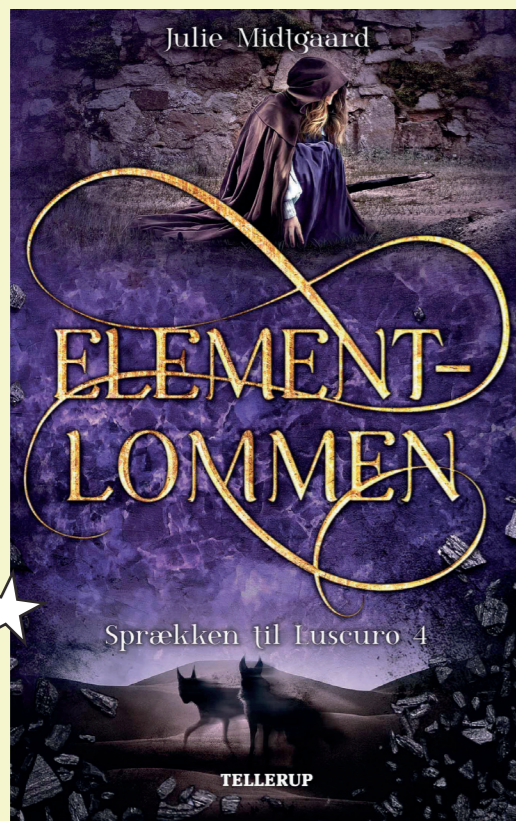
Lise Villadsen og ”Red Rising” af Pierce Brown. Og så er der mit comfort read, som er ”Percy Jackson” af Rick Riordan.

Har du nogle internationale planer med dine bøger?

Ja, det har jeg 😊 Den første bog i ”Sprækken til Lusculo” er muligvis lige blevet oversat til engelsk, og jeg håber, at den snart udkommer på lydbog og på e-bog på nogle forskellige internationale markeder. Det er jeg meget spændt på!

Brønderslev Forfatterskole er for unge skrivetalenter i alderen 13-20 år, som ønsker at udvikle deres forfatterskaber.

Redaktionen anmelder

Elementlommen
af Julie Midtgaard
Tellerup, 2022

Katrine anmelder "Elementlommen"

Hvad handler bogen om?

Det Endelige Opgør er ovre, men ubalancen hersker stadig over Luscuero, og endnu flere bliver ramt af elementsygen. Landet er splittet, og alle søger svar på det samme spørgsmål: Hvem skal overtage tronen? I deres søgen efter en løsning må Gry og hendes venner dykke ned i fortidens mysterier og undersøge de mystiske 'elementlommer', alt imens lokkerherskeren stadig gør alt for at komme til magten.

Det blev jeg overrasket over...

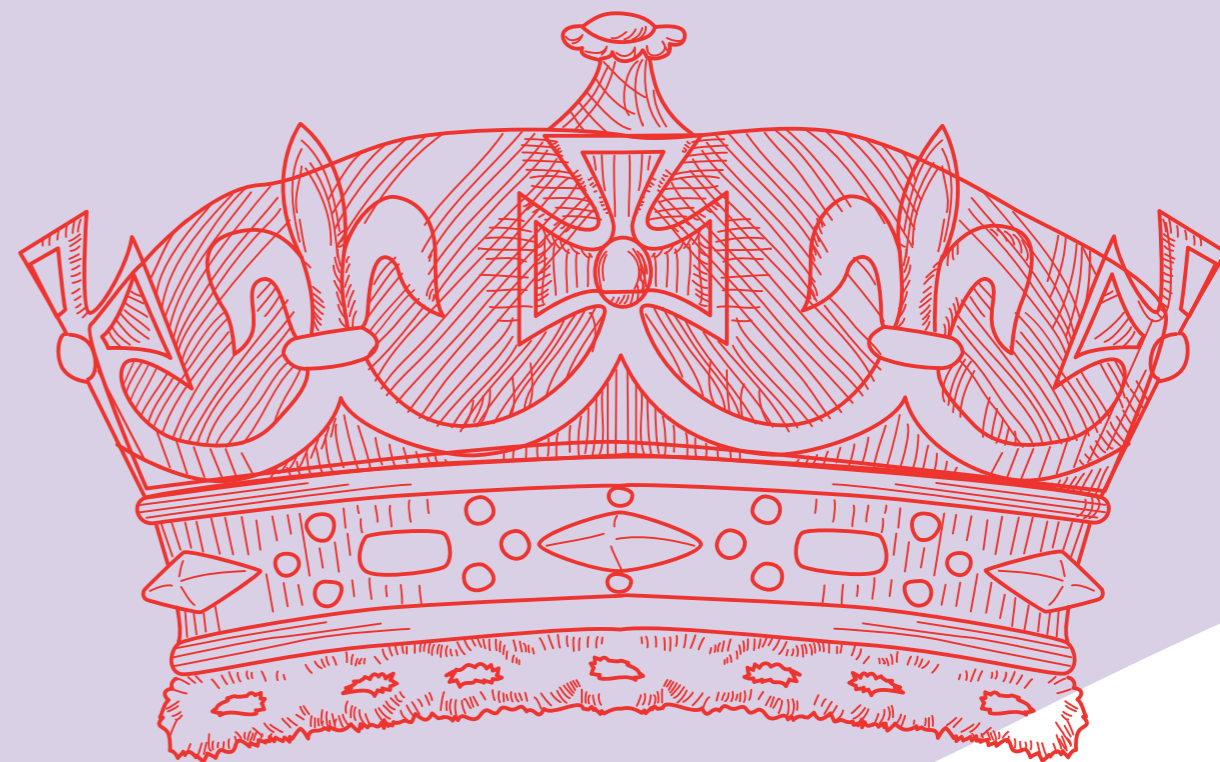
Hvor vigtig efterkrigstiden egentlig er! Jeg tror, mange glemmer, at når man har vundet en krig, skal landet også bygges op igen. Selvom krigen er vundet, formår "Elementlommen" stadig at være en spændende fantasybog fyldt med magi og mysterier, der trækker tråde gennem hele serien og laver en fantastisk slutning.

Læs bogen hvis...

Du skal læse bogen, hvis du, ligesom jeg, har læst de andre "Sprækken til Luscuero"-bøger. "Elementlommen" er den perfekte afslutning på en spændende serie, og hvis du endnu ikke er kommet i gang med universet, kan du glæde dig til en fantastisk historie om magi, venskab og familie.

Katrine

RØD DRONNING

Af Alberte, 17 år

L yden af klokkerne skar sig gennem de ophøjede toner, der spillede fra orglet. Jeg stod med lukkede øjne og hænderne pænt placeret foran mig. Tylkraven fra min nyligt skræddersyede kroningskjole kradsede irriterende mod min nakke, og jeg sitrede kort. Kjolen havde både underskørt, underkjole, korset og yderst silkekjolen med tylkrave, som var en dyb blodrød farve. Omkring halsen var kjolen besat med små hvide safirer, selvom jeg tydeligt havde bedt om rubiner. Det gik mig på nerverne, at ingen her på stedet kunne udføre deres arbejde ordentligt. Jeg sukede og kiggede frem på den brune, lukkede trædør foran mig. Jeg rullede med øjnene af utålmodighed.

Lidt efter åbnede dørene ind til kongesalen, og jeg så lige frem for mig med løftet hage. Det var dette øjeblik, jeg havde ventet på hele mit liv. Intet skulle stille sig i vejen for mig nu! Gæsterne på hver sin side af mig rejste sig. De fulgte mig med øjnene, som jeg trådte ud på den røde løber og videre op mod tronen. Musikken tonede ud, og klokkerne kunne ikke længere høres. Solens hvide stråler faldt fortryllende ind gennem de store vinduer. Højt oppe under loftet hang blomsterranker med røde roser og lysekroner i guld. Alt var overdådigt. En lille mørkhåret dreng med nattesorte øjne så på mig fra den forreste bænkerække. Min søn. Han havde arvet mine øjne og mit tjæresorte hår. Jeg standsede for enden af tæppet. Foran

manden, der havde samme tanker om mig, som vores far havde. Min bror. Min yngre bror Gorm. Han var klædt i prægtige blå klæder, der fremhævede hans havblå øjne og lyse hår. Min modsætning.

Han stod med foldede hænder foran sig. Jeg smilede ikke, da han så på mig. Han brød øjenkontakten og rømmede sig.

"I dag er vi alle fremmødt for at opleve jeres kommende regent Ingeborgs kroning. I dag vil hun indtræde som dronning og regere os alle med godhed og magt. Hun vil lede vores land ind i den nye fremtid. En fremtid som vi alle er en del af."

Jeg så på Gorm med kolde øjne. Han kunne ikke forhindre kroningen nu, det var min retmæssige plads som den ældste af kongens børn. Selvom jeg ikke var i tvivl om, at min fader havde foretrukket min bror. Men min fader var død. Han var her ikke længere. Det samme gjaldt for min mor. Derfor var det uheldigvis min bror, der kronede mig. Men jeg havde ikke tid til at dvæle ved fortiden.

Gorm var alt det, jeg ikke var. Han havde min mors hår og blå øjne. Han havde min fars rolige og blide sind. Det var et sind, man ikke kunne vinde krige med. Hvad dette land havde brug for, var ikke en konge, der var for svag til at

drage i krig. Det var ikke en konge, der tilgav forrædere. Dette land havde brug for en konge, der var handlekraftig. En, som turde tage den beslutning, som ingen andre ville indse, var nødvendig for, at vores rige ville overleve. En, der indgød ære og magt, en der ville få alle til at bøje sig i frygt. Jeg var den konge. Jeg var den eneste rigtige for vores land. Gorm nikkede til mig, og jeg knælede på fløjlsputen foran mig. Jeg mærkede, hvordan min barm hævede og sænkede sig i takt med min vejtrækning. Gorm løftede forsigtigt guld kronen med de røde rubiner. Jeg sænkede blikket mod jorden, mens hans stemme gav genlyd i salen.

"Hermed giver jeg jer, folket af vort rige, Dronning Ingeborg."

Forsigtigt placerede han kronen ned over mit sorte hår. Vægten fra den var berusende, og jeg slog øjnene op og rejste mig majestætisk. Folket klappede, og det gav genklang i det store rum. Jeg vendte mig ud mod mængden og lod øjnene løbe over dem alle. Min søn, Abel, rakte sin lille arm frem mod mig. Jeg nikkede umærkeligt til barnepigen, der holdt ham. Hun satte ham ned, og han gik frem, men standsede så. Jeg satte mig på knæ og rakte armene mod ham. Nervøst kom han helt hen til mig og stod lige foran mig. Jeg lagde hovedet på skrå og beundrede ham.

Blidt aede jeg hans kind med min behandskede hånd. Han slog blikket ned.

"Mor," hviskede han. "Jeg er bange."

Jeg smilede til ham.

"Du vil lære ikke at frygte, min søn." Min stemme var kun en hvisken. Jeg strøg ham over håret og kyssede ham på kinden. Så rejste jeg mig og vendte ham ryggen.

Jeg trådte forbi min bror med et blik koldere end is. Så standsede jeg foran den hvide marmortrone. Jeg strøg let fingrene over den og sukede dybt. Jeg satte mig roligt og lagde armene afslappet på armlænene, mens jeg mærkede ryglænets kølige ydre. Efter al den tid. Endelig var det min tur. Jeg så kort på Gorm og frydede mig over, at han var min underordnede nu. Nok kunne han kalde sig min bror, men tronen var min, kronen og sværdet var mit at lede. Barnepigen havde taget Abel ind på bænkerækken igen. Folket rejste sig og bukkede dybt. Jeg hørte klokken slå det første dybe slag, og ned fra loftet dalede tusinde af røde rosenblade som tusinde bloddråber. Som de tusinde dråber af blod, der ville blive udgydt på slagmarken under krigen. Den krig jeg selv ville føre og lede. Den krig, der ville bringe vores land endnu mere magt. Den krig, der ville vinde os respekt.

I balsalen var varmen intens, men jeg skjulte min irritation og nikkede høfligt, mens jeg tog imod gratuleringer og lykønskninger. Kongeparret fra vores søsterrige lod os være alene, da Gorm tiltalte mig. Jeg vendte mig mod ham uden nogen egentlig interesse i, hvad han havde at fortælle mig.

"Tillykke, Ingeborg," startede han, men jeg afbrød. "Hvad vil du?" Han sukede og så på mig med et mildt udtryk i øjnene.

"Du kan ikke indlede en krig, Ingeborg," sagde han så, og nu kom hans sande holdning endelig frem. Han lod bekymret. "Uden en krig vil vi aldrig blive stærke." Gorm tog fat om skulderen på mig og gav den et kærligt klem. Jeg så bare nedværdigende på ham uden intention om at lade ham ændre min beslutning.

"Folket ønsker ikke krig, det vil skade mere, end det vil gavne." Han slap min skulder. "Ingeborg," sagde han bedende.

"Det er ikke dit valg at tage. Det er min beslutning, og intet kan få mig til at ændre mening." Jeg vendte ryggen til ham. Barnepigen kom gående mod mig med Abel på armen. Jeg nikkede til hende og tog imod min søn. Han lagde sig ind til mig. Gorms stemme lød indtrængende bag mig.

"Du kan ikke vinde en krig, Ingeborg. Alt, hvad du elsker, vil gå tabt. Tænk på din søn!"

Jeg stivnede ved hans anklage. Jeg vendte mig mod ham, denne gang med mere foragt end nogensinde før. "Du ved ikke, hvad det vil sige at vinde ære." Gorm havde altid haft alt. Han var den søn, min far ønskede, jeg havde været. Han var det barn, min mor havde elsket mest. Han var rigets stolthed og havde aldrig manglet noget. Alle forguede ham. Jeg søgte intet andet end respekt. Jeg ville sejr. Jeg skulle give dem en krig at kæmpe og en sejr, der ville blive husket.

"Er du villig til at tabe alt det? Din søns liv! Se på mig og fortæl mig, hvad du er villig til at ofre!" Hvis et blik kunne dræbe, havde min bror ikke længere stået på benene.

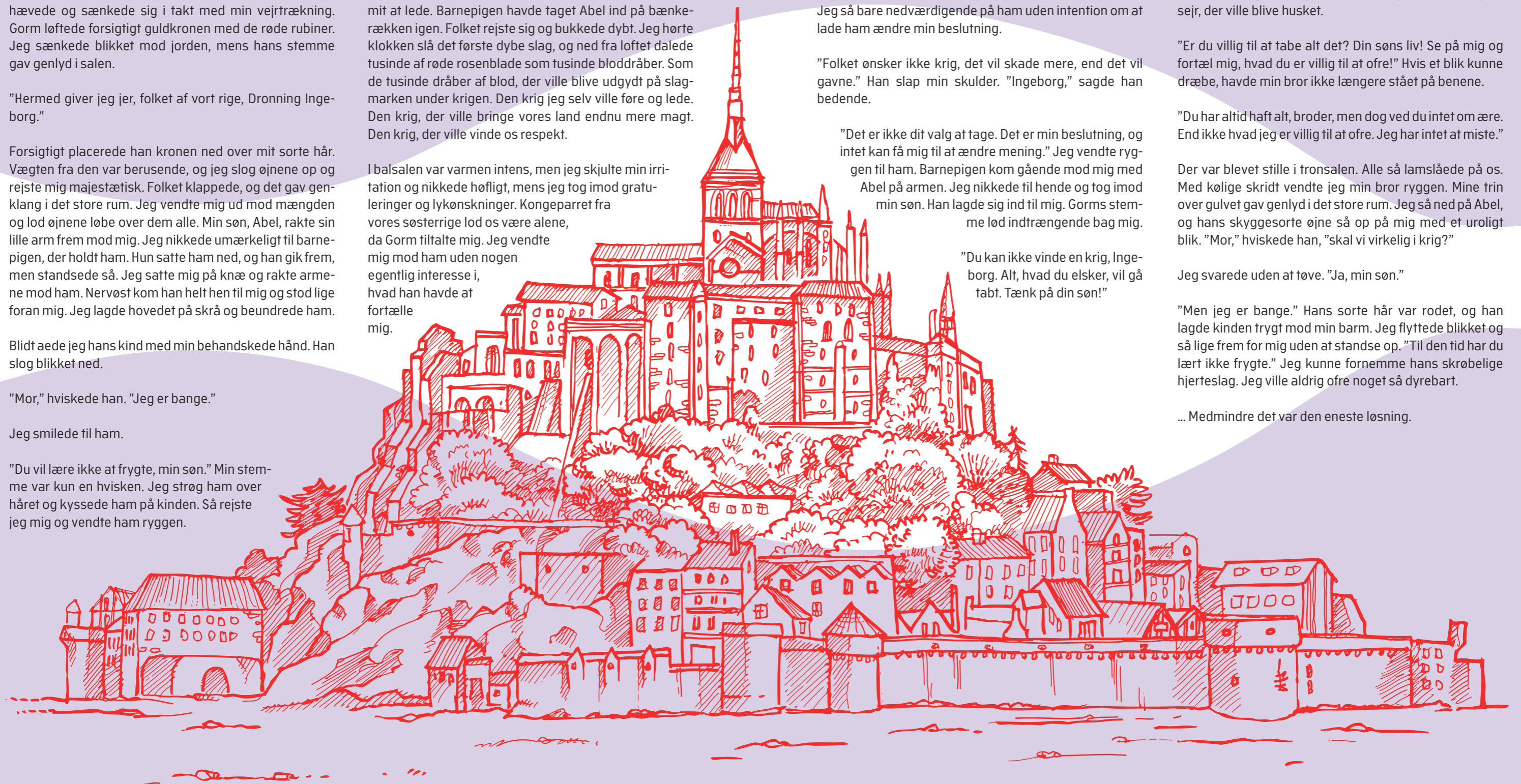
"Du har altid haft alt, broder, men dog ved du intet om ære. End ikke hvad jeg er villig til at ofre. Jeg har intet at miste."

Der var blevet stille i tronsalen. Alle så lamslåede på os. Med kølige skridt vendte jeg min bror ryggen. Mine trin over gulvet gav genlyd i det store rum. Jeg så ned på Abel, og hans skyggesorte øjne så op på mig med et uroligt blik. "Mor," hviskede han, "skal vi virkelig i krig?"

Jeg svarede uden at tøve. "Ja, min søn."

"Men jeg er bange." Hans sorte hår var rodet, og han lagde kinden trygt mod min barm. Jeg flyttede blikket og så lige frem for mig uden at standse op. "Til den tid har du lært ikke frygte." Jeg kunne fornemme hans skrøbelige hjerteslag. Jeg ville aldrig ofre noget så dyrebart.

... Medmindre det var den eneste løsning.

MELLEM LINJERNE BAG KULISSEN

Kære læser! Vi synes, at du fortjener et lille sneak peak bag kulissen på magasinet, så du kan se, hvordan "Mellem linjerne" er blevet til. Hver anden uge har vi brugt en eftermiddag på Biblioteket i Herning, hvor vi har spist popcorn, gået på jagt i bibliotekets kælder og diskuteret bøger (og alt andet end bøger).

Derudover har vi selvfølgelig også arbejdet hårdt og seriøst på dette nummer af magasinet. Vi har bl.a. interviewet en forfatter, fået lov til at læse bøger FØR udgivelsesdatoen, og så har vi givet feedback til hinanden på alt indholdet.

◀ Der konsumeres store mængder af saftvand (hyldeblomst, ja tak!) på sådan en eftermiddag. Her ses Freja, Kristina, Sofie og Katrine.

▲ Vi kan normalt rigtig godt lide at spise popcorn, og en dag gik det galt, da vi fik startet brandalarmen og evakueret hele biblioteket. Billedet er fra Alberte og Marias snapchat.

◀ Her er Freja og Sofie ved at måle, hvor meget Kristinas hår egentlig er groet siden sidst på trods af et par klipninger af spidserne. Svaret kan du læse bagerst i magasinet.

◀ Jagten på rekvisitter til at lave book bentos udviklede sig til et monstrøst modeshow nede i bibliotekets kælder.

▲ En (sjælden) stille stund, hvor der arbejdes koncentreret. Her er det Katrine og Leonora, der finder på fun facts.

▲ Der skal oftes bruges omkring en halv time på at rydde op og smide de sidste redaktører hjem, når vi er færdige...

Her er et glimrende eksempel på rodet: Vi lavede book bentos (se side 41), og det fyldte en del! ▼

VIL DU SE MERE?
Følg @mellemlinjerne_mag på Instagram!

En *unik* kombination

Af Freja, 14 år

Vampyrer er altid afskrevet som skrøner. Ikke mere end det. Men jeg, jeg tror. Det overnaturlige har altid fascineret mig. Lige fra menneskeædende zombier til usædvanligt kolossale kæmper. Jeg har især altid forelsket mig i historier med vampyrer. Men jeg har dog aldrig overvejet, at min vej skulle krydse én, eller at jeg på nogen måde skulle komme personligt tæt på en.

"Shit, ham Maxwell er en besynderlig fyr," sagde Ninna med et grin efterfulgt af en kommentar fra Lilja: "Men skidelækker!"

Pigerne, jeg sidder til bords med, griner. Men ikke jeg. Maxwell er egentlig ret interessant, hvis du spørger mig. Han har altid øjnene klistret ned i en bog. Han er en helt normal high school-dreng, men han har alligevel en lidt mystisk aura om sig. Han er høj med lys hud og sorte øjne, en unik kombination, der får ham til at skille sig ud fra mængden. Jeg bider i mit æble, mens mit fokus kun er på ham. Maxwell kigger over på mig. Jeg kigger hurtigt væk, men jeg kan se ud af øjenkrogen, at han smiler over hele hovedet.

Musikken er høj og får gulvet til at vibrere. Jeg tager en slurk af den drink, jeg har i koppen. Den smager ikke ligefrem godt.

"Det ser ensomt ud at sidde her helt alene," siger en dyb beroligende stemme bag mig. Jeg vender mig om og møder et par mørke øjne. Maxwell.

"Jeg foretrækker at være alene frem for at rage på fem fyre på samme tid," erklærer jeg og kigger mod mine veninder på dansegulvet. Han griner stille.

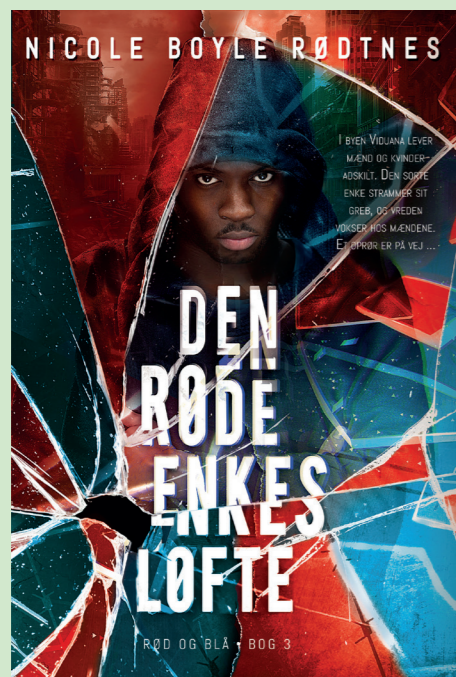
"Vil du med udenfor for at få noget frisk luft?" Mit svar er et simpelt nik. Han tager fat i min hånd og fører mig udenfor. Hans hånd er mærkeligt kold, men dog også blød. Jeg får talt tre ringe på den hånd, der er i min. De er alle guddommeligt smukke, lavet af guld og med en form for rød krystal i hver. De ser gamle ud, men alligevel skinner de i månens lys.

Det eneste, der lyser den mørke gade op udenfor, er gadelygterne. Den, vi står under, blinker aggressivt.

"Du er ret smuk, ved du det?" Jeg smiler op til ham, og jeg kan mærke varmen snige sig op på mine kinder. Han læner sig ind for at kysse mig. Hans sprækkede læber rammer mine. De er kolde, iskolde. Ingen er omkring os. Det er kun os. Vores moment. Hans læber forlader mine og følger min kæbe ned til min hals. Jeg gisper. Noget, der føles som et elektrisk chok, går igennem mig. Det gør ondt, pisse ondt. Hans skarpe tænder er begravet i min hud. Inden jeg når at skrike, holder han en hånd over min mund.

Redaktionen anmelder

Den røde enkes løfte
af Nicole Boyle Rødtnes
Forlaget Alvilda, 2022

Leonora anmelder "Den røde enkes løfte"

Hvad handler bogen om?

"Den røde enkes løfte" er den sidste og afsluttende bog i trilogien "Rød og blå". Bogen handler om de tre hovedpersoner Clara, Silas og Elias, som alle kommer fra byen Viduana. Clara er blevet forvist, og den sorte enke har taget hendes datter med tilbage til Viduana. Silas arbejder på at grave en tunnel, der kan få ham og hans familie ud af byen, og Elias er taget afsted til Xian samme med Logan for at skaffe våben til et oprør.

Det blev jeg overrasket over...

Jeg blev meget overrasket over, hvordan bogen sluttede, og hvor glad jeg egentlig var blevet for alle karaktererne gennem serien.

Læs bogen hvis...

Jeg synes, du skal læse bogen, hvis du gerne vil læse en bog, hvor det er kvinder, der har magten, og hvis du er klar til at græde! Og selvfølgelig hvis du har læst og kunne lide de andre bøger i serien.

DEN ULTIMATIVE **BUCKETLIST** FOR BOGELSKERE

En bucketlist er en liste over ting, man gerne vil nå at gøre, inden man dør. Det er ofte steder, man gerne vil se, eller ting man gerne vil prøve.

Vi har her lavet en bucketlist til dig med læseudfordringer!

- Læs "Twilight" af Stephenie Meyer**
- Læs en fanfiction på internettet**
Se vores guide til A03 på side 10-11
- Læs en novelle**
Vi anbefaler dem, der er i magasinet
- Læs "Den lille prins" af Antoine de Saint-Exupéry.**
Den er gammel, men god!
- Lyt til en lydbog**
- Læs eller lyt til en hel bog på under 24 timer**
- Læs på et andet sprog end dansk!**
Det kan være engelsk – eller måske du vil give dig i kast med at lære koreansk på Duolingo?
- Skriv noget selv**
En historie, et digt, en indkøbsliste – bare du får gang i skrivemusklene!
- Læs "Heartstopper" af Alice Oseman**
- Læs en avis eller et magasin**
Dette magasin tæller også
- Læs en tegneserie eller graphic novel**
- Læs en manga**
- Læs "Rød dronning" af Victoria Aveyard**
- Læs tre timer i streg**

At give slip

af Kristina, 15 år

Mit blik flakkede, da han stoppede lige foran mig og rakte en arm ud for at blokere min eneste flugtvej. Jeg forstod ikke, hvorfor han blev ved. Det var slut, og han skulle komme videre. Han opførte sig, som om det var hans ret, at jeg elskede ham. Som om det var noget, han havde gjort sig fortjent til og derfor skulle have.

Men det var jo ikke sådan, det fungerede. Og det måtte han da kunne forstå.

"Fjern dig," hvæsede jeg. Høflighed havde aldrig været min stærke side. Af samme grund havde hans forældre altid hadet mig. Men Anders anså tilsyneladende sig selv som en oprører, en rebel. Han behøvede ikke at lytte til sine forældre. Ikke desto mindre var det dem, der betalte hans lejlighed, benzin, bilen samt mobilabonnement. Hans arrogante blå øjne mødte mine brune, han rykkede sig ikke en tomme. Jeg virkede nok heller ikke særligt intimiderende, da jeg knap nok gik ham til skuldrene. Men han kunne da godt høre efter, bare for at prøve noget nyt.

"Kunne vi ikke tale sammen?"

Hans stemme lød næsten spørgende. Næsten. Men det var en ordre. Og hvis der var noget, jeg var træt af, så var det måden, han altid dominerede på. Den måde han langsomt havde overtaget mit liv på. Kontrollerede hvad jeg gjorde og sagde. Skulle bestemme det tøj, jeg gik i og tjekke mine kontakter på telefonen, som om det var den mest naturlige ting i verdenen. For han var jo perfekt. Noget særligt, bedre end os andre.

Sådan havde han været, siden jeg mødte ham første gang på gymnasiet. Men på det tidspunkt havde jeg været for blind til at se det. Jeg havde forelsket mig i ham på stedet, tryllebundet af hans skarpt tegnede ansigtstræk og atletiske krop. Hans udtømmelige selvtillid og karisma. Dengang var jeg en dum lille tøs og havde fulgt i hans kølvand som en fortabt hundehvalp. Jeg skubbede mine tanker til side. Hvis han ikke flyttede sig, ville jeg komme for sent. Det ville plette på min ellers lave fraværspcent, men måske var det prisen for at slippe væk fra ham. På et tidspunkt ville han blive træt af mig.

Jeg vendte mig om for at gå, og jeg nåede at tage et eneste

befriende skridt væk fra ham, før han greb fat i mit håndled. Hans berøring gav mig kvalme. Før jeg kunne nå at vride mig fri, lød en iskold stemme bag mig.

"Slip hende."

Ud ad øjenkrogen kunne jeg se en dreng træde frem. Han var et halvt hoved lavere end Anders, men stadig høj. Mørke øjne, mørkt hår. Han var pæn på den mere dæmpede måde, ikke så prangende. Ved siden af ham stod min bedste veninde Emma, hendes mørke proptrækkerkrøller stod i en sky om hendes hoved. Hun havde altid været den stille type, men hun havde alligevel tusind gange mere ryggrad, end jeg nogensinde havde haft.

Det var hende, der havde fået mig til at indse, at Anders havde kontrolleret hele mit liv. Det var hende, der havde givet mig modet til at bryde fri. Men trods hendes kølige ansigtsudtryk var der et rådvildt glimt i hendes øjne. Den mørkhårede dreng kneb munden sammen og sendte min ekskæreste et blik, jeg ikke kunne tyde. Han virkede ikke vred. Det var nærmere et blik af foragt. Men jeg var ikke sikker. Han var virkelig svær at læse.

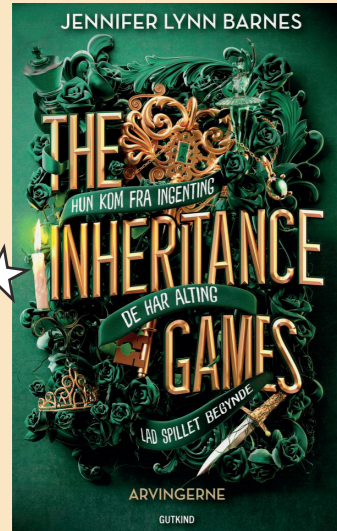
Anders skulede og forsøgte at nidstirre denne dreng, der vovede at blande sig. Han tog ikke imod ordrer fra nogen. Det behøver man ikke, når man er velhavende og ser godt ud. Men alligevel veg han og gav tøvende slip på mig. Jeg så måbende til, mens han gik ned ad gangen med lange skridt uden at se sig tilbage. Jeg vendte mig mod Emma, og hendes undrende blik var som et spejlbillede af mit eget. Mit blik gled videre til den mørkhårede dreng, som smilede undskyldende, bøjede hovedet og gik i den modsatte retning af Anders. Jeg drejede hovedet og så spørgende på Emma.

"Hvem er han?" spurgte jeg forvirret.

"Det ved jeg ikke," sagde hun, mens hun fulgte ham med øjnene, da han forsvandt ind ad en tilstødende gang. "Han dukkede bare pludseligt op og spurgte efter dig. Er du sikker på, at du ikke kender ham, Hanna?" Det føltes, som om mine indvolde var slanger, de snoede og vred sig, da jeg svarede. "Helt sikker."

Redaktionen anmelder

The Inheritance Games
af Jennifer Lynn Barnes
Gutkind, 2022

Kristina anmelder "The Inheritance Games"

Hvad handler bogen om?

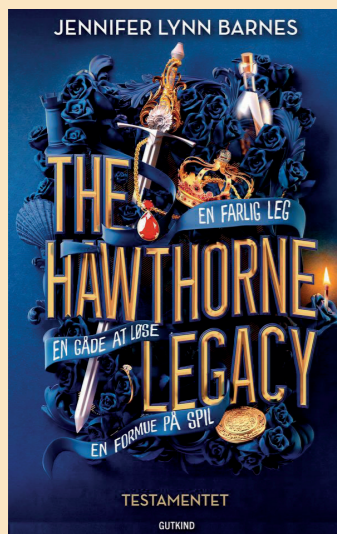
Avery Grambs er fattig. Meget fattig. Men hele hendes liv tager en vanvittig drejning, da Texas' rigeste mand, Tobias Hawthorne, dør og efterlader hende alt. Hverken Avery, som slet ikke vidste, hvem Tobias Hawthorne var, eller medlemmerne af familien Hawthorne, der nu er arveløse, ved, hvorfor mangesmilliardæren efterlod alle sine penge til hende. Hvem kan man stole på, når der er milliarder på spil?

Det blev jeg overrasket over...

Jeg blev overrasket over, hvor interessant og sympatisk en karakter Avery er. Trods sin egen situation hjælper hun andre, uden at det virker overdrevet eller forceret. Derudover er hun klog og har et realistisk syn på verdenen.

Læs bogen hvis...

Jeg synes, at du skal læse bogen, hvis du er i alderen 13 til 18 år og godt kan lide romance, mysterier og rags-to-riches-historier!

The Hawthorne Legacy
af Jennifer Lynn Barnes
Gutkind, 2022

Maria anmelder "The Hawthorne Legacy"

Hvad handler bogen om?

Det er under en måned siden, Avery er flyttet til Texas for at opfylde kravene i Tobias Hawthornes testamente. Selvom hun i samarbejde med Tobias' børnebørn næsten har opklaret, hvorfor han valgte lige netop hende, en komplet fremmede, som arving, er der alligevel nye spor, der begynder at dukke op. De peger hende i retningen af en gammel hemmelighed, som kan forklare, hvordan hun har forbindelse til den rige familie.

Det blev jeg overrasket over...

Jeg blev overrasket over, hvor svært det var at lægge bogen fra mig. Bogen bugner med uforudsigelige plot-twists og er skrevet på en måde, der gør den så fængende, at søvn pludselig ikke virker så vigtig.

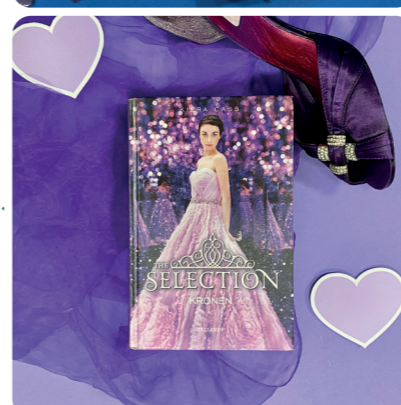
Læs bogen hvis...

Jeg vil anbefale bogen til unge i alderen 13+. Hvis du interesserer dig for gåder og mysterier, er det her en perfekt bog, men du behøver ikke at være den næste Sherlock Holmes for at kunne læse den: så længe du interesserer dig for en god historie med action og romance, kan den her bog klart anbefales.

Kristina

Maria

BOOK BENTO

HAVETS FRIHED

af Sofie, 15 år

Smerten er uudholdelig. Lykken, jeg havde, var sød som honning, inden den smadredes. Splintredes i tusinde stykker. Jeg glider ned ad den lukkede dør. Alt i mig er eksploderet, ingen følelser tilbage. Tomheden fylder mig, flyder over. Jeg er rastløs, rejser mig og går. Vejen er øde, og fortovet forladt. Regnen kommer listende med en hylende vind. Er drivvåd efter ingen tid. Alt snurrer rundt, falder på knæ. Skriget har runget i mit hoved i for lang tid. Kan ikke finde rundt. Op eller ned. Hvad er sandt, hvad er løgn. Jeg er stoppet med at spise, drikker kun vand. Mit syn er blåt. Hovedet tomt. Jeg ved ikke, hvad meningen er længere. Alt på jorden har en mening, men jeg har mistet min. Går rundt, men alligevel står jeg stille. Verden fortsætter, som intet er hændt. Men tiden har fanget mig, har ikke sluppet sit greb. Jeg er i min boble, men folk laver huller. Lukker luften ud.

Vil ikke. Aldrig.

Vil ønske, det var en løgn, et mareridt. Væk mig nu.

Men det ved jeg, det ikke er. Smerten er for ægte. Mine knogler knirker, hovedet banker. Skal passe på, men er ikke til stede. Vågner hver nat, svedende og rystende. Kvalt i luft. Tøj overalt på gulvet, dog ikke mit. Men dit. Duften hænger stadig i det. Bruger stadig dine ting. Var på værelset, tog det vigtigste, det der minder om dig. Parfumen, der dufter af blomster og sommeraftener på en øde strand fyldt med latter. Bogen med alle dine ord, tanker og følelser. Tøjet, duften hænger i det, og jeg bruger det altid. Du var min og jeg din.

Men verden mente det ikke. Nogle tror på skæbnen, gud eller ånder. Men jeg, evighe- den. Når vi dør, går alt i sort. Jeg føler mig fortabt. Lever ikke længere, ligger i min seng, savner og visner. Som en rød rose

mister sin glans, alt forsvinder og til sidst er intet tilbage. Alt er borte. Din bog ligger ved min side, har ikke åbnet den endnu.

Men måske er det på tide. Åbner, læser et stykke.

Jeg er fyldt, men af hvad vides ikke. Jeg lyver, holder en facade. Elskes af folk, jeg ikke elsker. Men lader dem. Spiller med. Hvad skulle jeg ellers? Jeg er den glade, den lykkelige. Englen der smiler til alle. Elsker alle. Jeg har lært det, er næsten blevet sådan.

En person.

En holder mig hen. Mærket. Jeg er lyset. Burde redde dem. Men kan jeg? Jeg vil prøve. Få gnisten tilbage i deres øjne. Gøre dem levende.

Men hvad jeg gør, bliver en løgn, og dag vil de opdage det.

Løgne. Noget af det værste der findes. De kan holde folk væk, for nar og meget andet. De kan ødelægge eller redde. For mig troede jeg, de reddede, men nej. Jeg er smadret. Vil glemme den dag, jeg opdagede det. Men kan ikke. Lige siden har vandet været det bedste. Ikke til at drikke, men fjerne følelser. Drukne dem, glemme alt for en stund.

Jeg løber, men snubler. Falder ikke. Ikke denne gang. Havet skriger. Gadelygterne blinker. Skyerne græder. Vinden står stille.

Men det er okay. Toget kører rundt i mit hoved. Tanker som passagerer,

og kridttårnet der vælter i midten. Det ødelagte. Forholdene og livet der ikke kan genopbygges. Min hud flånses, og jeg flyder over. Men hvad er der at gøre. Jeg skriger af mine lungers fulde kraft. Jeg giver op. Beder om hjælp, nåde. Jeg ved ikke selv. Men jeg er ikke okay.

Folk er blinde. Vælger at ignorere. De er uduelige. Kan ikke hjælpe, ikke støtte, ikke noget som helst. Vi er sårbare, men hvad hjælper det. Jeg opdagede det for sent. Men nu ved jeg alt. Lykken var sjælden, kom næsten aldrig frem. Men du gjorde det. Brød den. Ikke bevidst, men du gjorde det alligevel. Brød min skal, min barriere. Du hjalp, rakte en hånd. Den jeg manglede. Men at den ville forsvinde hurtigt, vidste jeg ikke.

Som et lyn skærer igennem mig, slår jeg øjnene op. Jeg sidder på knæ ved havet. Det hele bruser, selv om vinden ikke er til stede. Som er det følelsesladet, fyldt med tanker det ikke kan styre. Bortset fra det ikke har en kant, det kan bruse over. Jeg løfter blikket. Himlen er dækket af slatne stjerner, og månen lyser trist ned over mig. Et ironisk smil kryber frem på mine læber, da jeg rejser mig op. Savnet af dig er som et hul i brystet. Men jeg kan ikke gøre noget ved det, skjuler det bare.

Vandet er iskoldt mod mine bare fødder, og stenene trykker skarpt op i min fod. Jeg går langsomt længere ud, har gjort det før. Strømmen er svag, og fiskene er for længst forsvundet. Inden længe omfavner vandet mig, og jeg får langsomt varmen tilbage. Hullet fyldes, og jeg føles hel. Men det er kun for en kort stund, som alle andre gange. Jeg dykker, tømmer hovedet. Drukner tankerne.

Føler mig fri.

Men det er jeg ikke. Langt fra.

Om jeg nogensinde bliver det, ved jeg ikke. Er tæt på at give op. Folk kommer ikke længere. Jeg er som forsvundet. Bortset fra at ingen leder længere. Det gjorde de i starten, prøvede at finde mig frem fra inde bagved. Som var jeg et gammelt stykke tøj, man havde glemt, man havde. Men da det ikke lykkedes, gik der ikke længe, før jeg var alene. Igen. Men det er okay, er vant til det. Den ene gang jeg åbnede op, tog imod hjælpen. Forsvandt den, alt for hurtigt.

Hun kigger smilende på mig, inden hun løber videre ind på marken. Den er fyldt med blomster i alle farver, også nogle man aldrig før har set. Solen bager ned fra en skyfri himmel, fuglesang i luften. Alt skinner, som er det blevet pudset. Jeg er mørke, og hun er lys. Men hun har lysnet mig, reddet mig. Min solskin, min tyngdekraft. Alt hvad jeg behøver for at holde mig kørende og blive levende. Før var jeg død, men hun hjalp mig. Gav mig en gnist i øjnene. Jeg kigger efter hende. Smilet breder sig på mine læber, uskyldigt. Et øjeblik står tiden stille. Hun løber baglæns, råber glad efter mig. Jeg sætter leende i løb, hun fortsætter. Vi holder øjenkontakten. Det sker hurtigt, som et slag bagfra. Klippen stopper, men hun fortsætter. Ud, og ned.

Da dit liv endte, endte mit. Selv med løgn, hjalp du. Som den eneste. Men jeg lærte noget. Åbn ikke op. Ikke medmindre du er klar til at splintre. Til at ofre dig og blive forladt til sidst. Det var sidste gang, jeg gjorde det.

Men du er tilgivet.

Kryds og tværs

Nu er det tid til at teste, hvor meget du husker fra magasinet...
Ej, bare rolig, vi har selvfølgelig givet hints til, hvor du kan finde svarene henne! Men det kan godt kræve, at du bladrer en del.

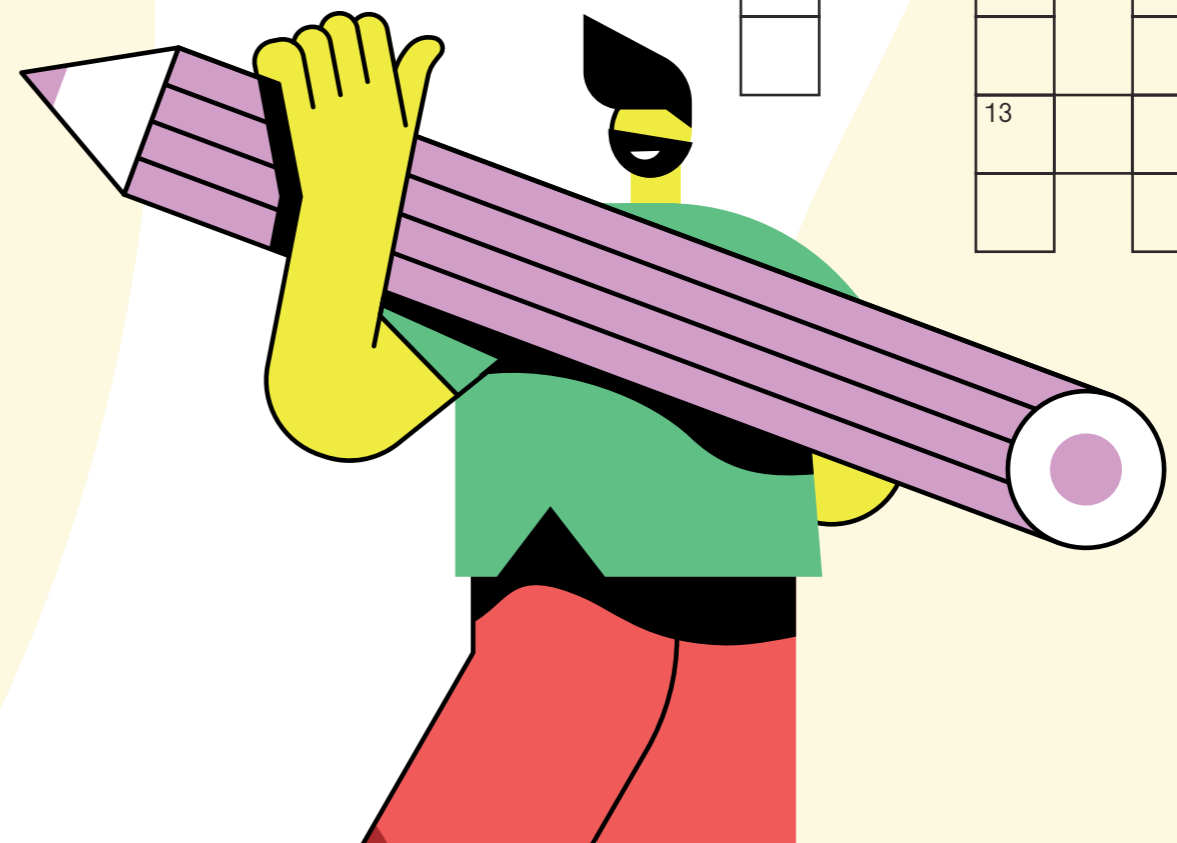
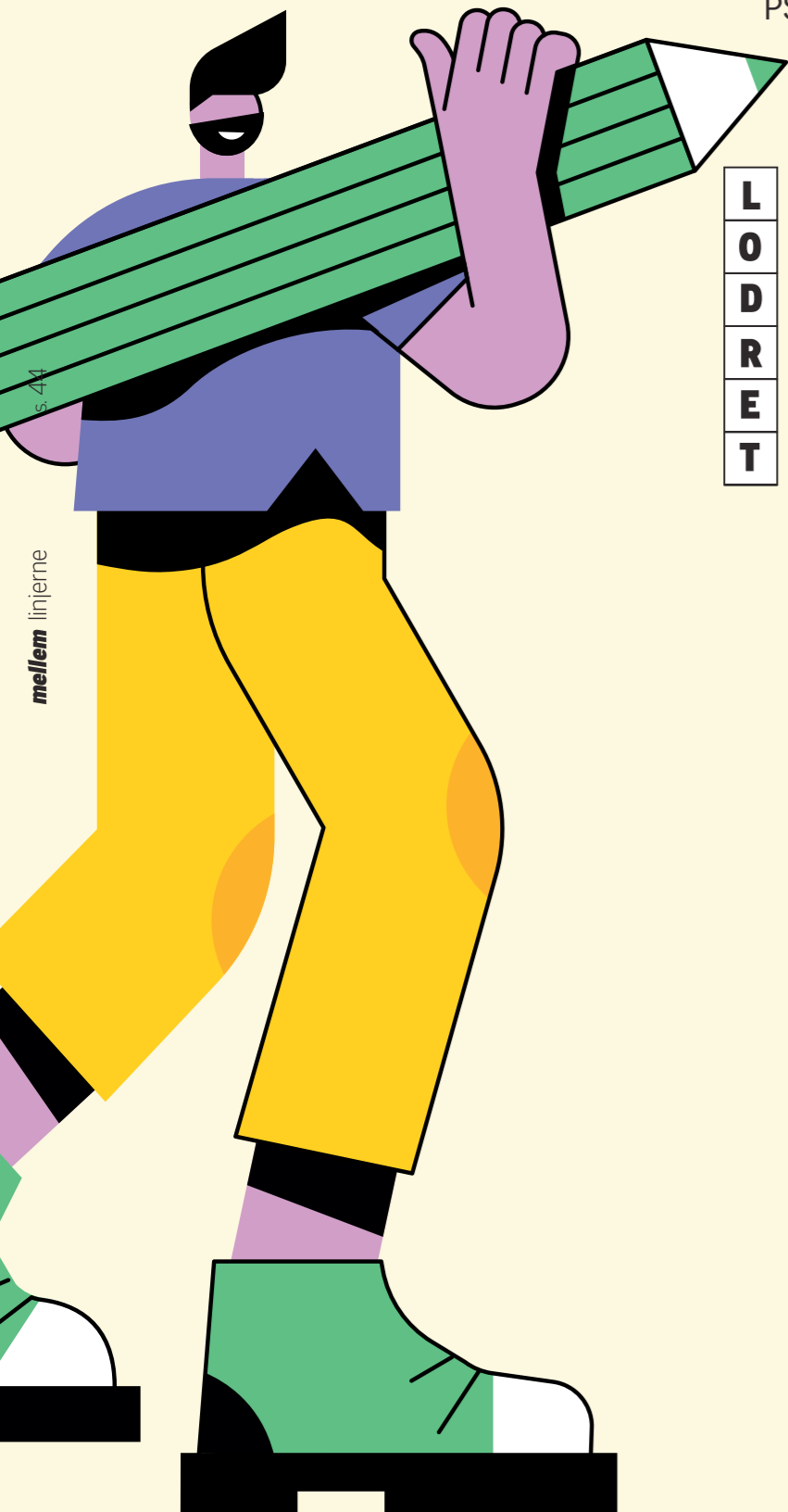
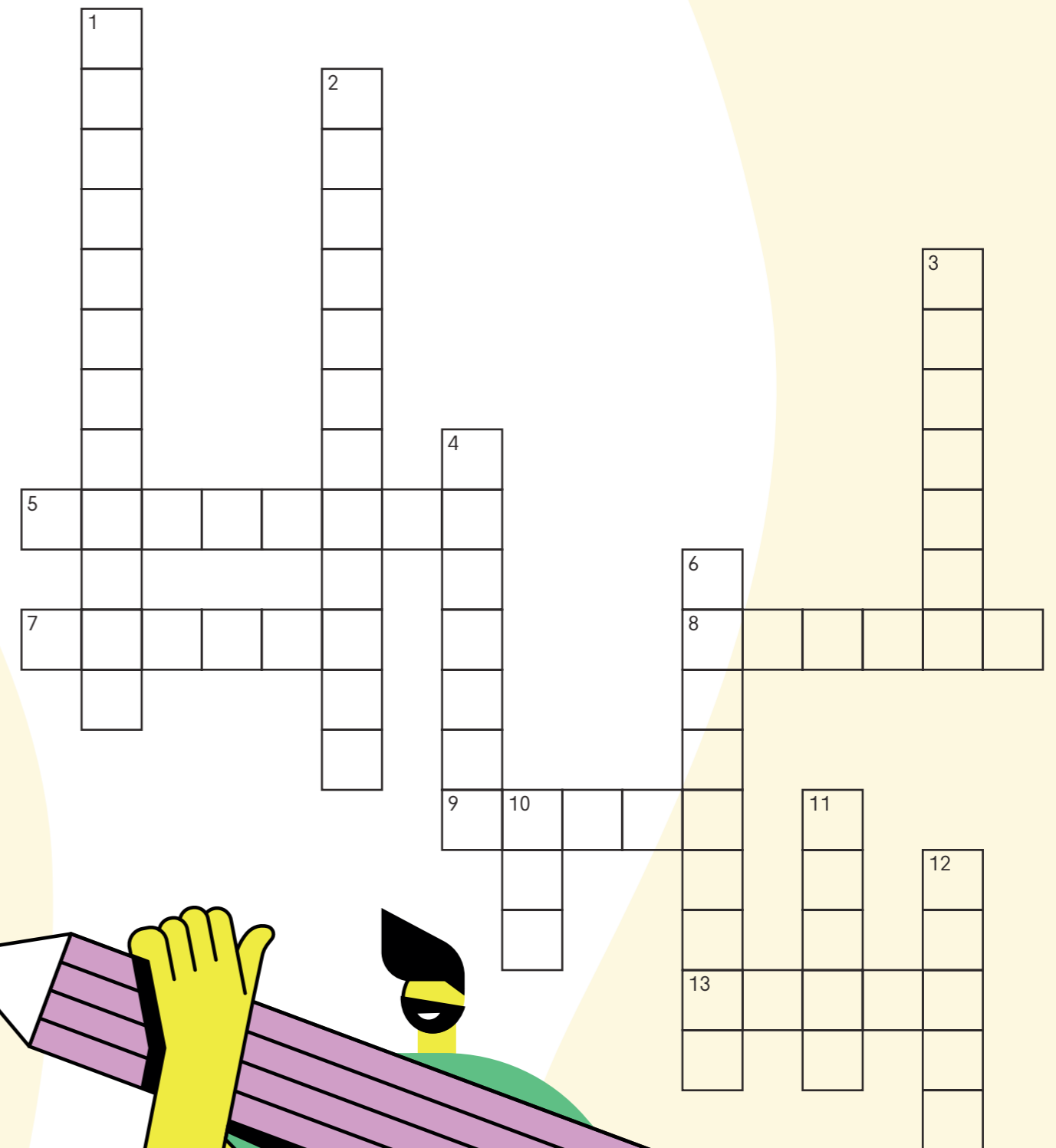
PS: Det er ikke alle svarene, der kan findes i magasinet.

L O D R E T

1. Hvad aktiverede vi ved et uheld, da vi lavede popcorn? (se side 32)
2. Hvad er magasinet's tema i dette nummer? (se side 2)
3. Hvilken snack er fast gæst i redaktionen? (se side 32)
4. Hvem har skrevet novellen "Shane-ørkenens hemmelighed"? (se side 6)
6. På hvilket socialt medie kan du finde os? (se side 33)
10. Hvor mange bøger er der i serien "Throne of Glass"?
11. Hvad hedder forfatteren, vi har interviewet? (se side 26)
12. Hvad hedder hovedpersonen i "The Inheritance Games"? (se side 40)

V A N D R E T

5. Hvem fra redaktionen har over en meter langt hår? (se side 46)
7. Hvad hedder Harry Potters ugle?
8. Hvad hedder anden bog i "Twilight"-serien på dansk?
9. Hvad hedder hovedpersonen i novellen "Sprækker i muren"? (se side 12-14)
13. Hvad hedder forfatteren til "Heartstopper"? (se side 9)

MØD REDAKTIONEN

Du er nu nået målstregen i dette nummer af "Mellem linjerne", og vi håber, at rejsen har været spændende.

Bag tasterne sidder vi en gruppe unge i alderen 13-17 år, der elsker at skrive, læse og hygge os sammen. Det er os, der har lavet alt i magasinet – lige fra de mest tossede idéer til udførelsen af dem.

SOFIE

Alder: 15 år

Citat: "I'm foive" af Bang Chang fra K-pop-bandet Stray Kids (SKZ).

Mit yndlings-ship: Minsung (Minho og Jisung fra Stray Kids), fordi de er så søde og uskyldige. Jeg kan virkelig godt lide Stray Kids, hvis I skulle være i tvivl.

MARIA

Alder: 16 år

Fun fact: Jeg kan på ingen måde nå mine fødder. Faktisk kan jeg ikke bøje mig under 130 grader (hvor 180 grader er, når jeg står ret).

Bogkarakter jeg hader mest: Præsident Snow fra "Dødsspillet". Han fik en hel bog ("En fortælling om sangfugle") til at gøre sig selv redeemable, men han formåede at gøre præcis det modsatte. Hvis du er uenig, så skal du læse bogen, og så vil du se, hvad jeg snakker om.

ALBERTE

Alder: 17 år

Bogkarakter jeg vil have som BFF: Jeg ville komme megagodt ud af det med Ginny Weasley fra "Harry Potter"-universet.

Bogverden jeg vil bo i: Jeg gad megagodt bo i Halvblodslejren fra "Percy Jackson"-serien, og så ville jeg med sikkerhed bo i Apollo-hytten!

UNA

Alder: 13 år

Min yndlingsbog: Min yndlingsbog er "Grønne øjne" af Dennis Jürgensen, som handler om ALT ANDET end grønne øjne.

Bogkarakter jeg elsker: Min yndlingsbogkarakter er fra "The Sunbearer Trials" af Aiden Thomas. Det er en fantasybog fra 2022, og jeg er helt vild med karakteren Xio.

KATRINE

Alder: 14 år

Yndlingsgenre: Fantasy! Her kan man leve sig ind i en ny magisk verden.

Mit yndlings-ship: Percabeth (Percy Jackson og Annabeth Chase) er mit yndlings-ship, især efter slutningen på "Athenas udvalgte". PS: Når du selv når til den scene, så vil jeg anbefale dig at have den næste bog i serien klar!

LEONORA

Alder: 16 år

Fun fact: Jeg har skrevet en fanfiction på Wattpad, som næsten 3000 mennesker læser med på.

Mit yndlings-ship: Wolfstar! Til dem, der ikke ved det, er det Remus Lupin og Sirius Black fra "Harry Potter"-bøgerne. De er så søde, da de både er totalt modsætninger men også minder meget om hinanden. Og så ELSKER jeg en tragisk slutning.

FREJA

Alder: 14 år

Hvad læser jeg lige nu: Jeg er i gang med at læse bogen bag TV-serien "The 100".

Bogverden jeg vil bo i: Harry Potter-universet! Altså, hvem vil ikke det? Der er magi overalt, og det ville være SÅ nice.

KRISTINA

Alder: 15 år

Fun fact: Mit hår er vokset ni centimeter siden sidste nummer, og det måler nu 103 (!!) cm.

Yndlingsforfatter: Xiran Jay Zha, der bl.a. har skrevet bogen "Iron Widow". Deres skrivestil er meget levende, og deres hovedpersoner er både interessante og dybe.

2023

mellem
linjerne